

unicef
for every child

75

รายงานสรุป

วิกฤติ สภาพภูมิอากาศ คือวิกฤติสิทธิเด็ก

องค์การทุนเพื่อเด็กแห่งสหประชาชาติ (ยูนิเซฟ)
United Nations Children's Fund (UNICEF)

ดัชนีความเสี่ยง
ต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก

กิตติกรรมประกาศ

ฝ่ายผลิตและเนื้อหา: Nicholas Rees (ผู้เขียนหลักและผู้จัดการโครงการ) Margaretha Barkhof (การวิเคราะห์ข้อมูล ระเบียบวิธีจัดทำดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก) Jan Burdziej (การวิเคราะห์ข้อมูล ระบบข้อมูลภูมิศาสตร์) Sophie Lee (การวิจัยและวิเคราะห์) Harriet Riley (การเสนอแนวความคิด)

ฝ่ายบริหารและให้คำปรึกษา: Gautam Narasimhan (สภาพภูมิอากาศพลังงาน สิ่งแวดล้อม และการลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติ) และ Toby Wicks (การใช้ข้อมูล)

ขอขอบคุณ Genevieve Boutin, Paloma Escudero, Vidhya Ganesh, Mark Hereward, Kelly Ann Naylor, Valentina Otmacic, Sanjay Wijesekera

เจ้าหน้าที่ยูนิเซฟที่ร่วมจัดทำและตรวจแก้

ผู้เชี่ยวชาญทางเทคนิคของยูนิเซฟ: Hanoch Barlevi, Lars Bernd, Seon Mi Choi, Julia Da Silva, Solrun Engilbertsdottir, Anne Grandjean, Tarik Hassan, Laura Healy, Krishna Krishnamurthy, Bethlehem Girma Mamo, Desiree Raquel Narvaez, Kenneth Russell, Abheet Solomon, Jen Stephens, David Stewart, Rakshya Thapa, Fiona Ward, Amy Wickham

ฝ่ายวิเคราะห์ข้อมูลของยูนิเซฟ: Jan Beise, Danzhen You, Viviana Rocio Canon, Robert Bain, Claudia Cappa, Enrique Delamónica, Attila Hancioglu, Chika Hayashi, Suguru Mizunoya, Jennifer Requejo, Tom Slaymaker, Yanhong Zhang

ฝ่ายสื่อสารและการรณรงค์ของยูนิเซฟ: Sara AlHattab, Ahmed Alnaqshbandi, Alex Del Castello, Maud Combier-Perben, Kurtis Cooper, Yasmine Hage, Selma Hamouda, Teresa Ingram, Baishalee Nayak, Carlos Perellon, Maria Jose Ravalli,

Charlotte Rutsch, Thomas Sayers, Leah Selim, Jeremy Sprigge, Georgina Thompson, Samantha Wauchope, Ruthia Yi, Eric Zuehkle

ผู้ร่วมจัดทำและตรวจแก้จากภายนอก

เราขอขอบคุณเจ้าหน้าที่จากโครงการข้อมูลสำหรับความร่วมมือเพื่อเด็กกับยูนิเซฟ (Data for Children Collaborative with UNICEF) สำหรับคำแนะนำและการสนับสนุนจากผู้เชี่ยวชาญในการวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติ การกำหนดระเบียบวิธีวิจัย และการทบทวนวรรณกรรม: Alex Hutchison (โครงการข้อมูลสำหรับความร่วมมือเพื่อเด็ก) Fraser Macdonald (โครงการข้อมูลสำหรับความร่วมมือเพื่อเด็ก) Craig Hutton (มหาวิทยาลัยเซาท์แธมตัน) Massimo Bollasina (มหาวิทยาลัยเอดินบอร์) Julia Branson (มหาวิทยาลัยเซาท์แธมตัน) Irena Connon (มหาวิทยาลัยสเตอร์ลิง) Joseph Crispell (สำนักงานสถิติแห่งชาติและศูนย์วิทยาการข้อมูล กระทรวงการต่างประเทศ เครือจักรภพ และการพัฒนา) Lena Dominelli (มหาวิทยาลัยสเตอร์ลิง) Alessandra Fassio (โครงการข้อมูลสำหรับความร่วมมือเพื่อเด็ก) Andrew Harfoot (มหาวิทยาลัยเซาท์แธมตัน) Sian Henley (มหาวิทยาลัยเอดินบอร์) Mark Inall (สมาคมวิทยาศาสตร์ทางทะเลแห่งสกอตแลนด์) Charlotte Marcinko (มหาวิทยาลัยเซาท์แธมตัน) James Mollard (มหาวิทยาลัยเอดินบอร์) Kate Sargent (มหาวิทยาลัยเอดินบอร์) Gary Watmough (มหาวิทยาลัยเอดินบอร์) และ Tom Wilkinson (สำนักงานสถิติแห่งชาติและศูนย์วิทยาการข้อมูล กระทรวงการต่างประเทศ เครือจักรภพ และการพัฒนา)

เราขอขอบคุณเจ้าหน้าที่จากองค์การช่วยเหลือเด็กระหว่างประเทศ (Save the Children International) ได้แก่ Christophe Belperron, Oliver Fiala, Rajib Ghosal, Yolande Wright

รายงานสรุปฉบับนี้นำเสนอดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก (Children's Climate Risk Index - CCRI) ซึ่งยังไม่สมบูรณ์และจะมีการปรับเปลี่ยน ปรับปรุง และเพิ่มเติมชุดข้อมูลใหม่ รวมถึงการวิเคราะห์แนวโน้มในอนาคตต่อไป โดยจะดำเนินการร่วมกับองค์กรพันธมิตร ได้แก่ โครงการข้อมูลสำหรับความร่วมมือเพื่อเด็ก และองค์การช่วยเหลือเด็กระหว่างประเทศ

การจัดทำดัชนีดังกล่าวยังไม่ครอบคลุมรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็ก (Small Island Developing States - SIDS) ซึ่งมีพื้นที่ภายในประเทศน้อยกว่า 20,000 ตารางกิโลเมตร เนื่องจากข้อจำกัดด้านข้อมูล โดยรัฐกำลังพัฒนาที่เป็นเกาะขนาดเล็กจำนวนมากกำลังเผชิญภัยคุกคามต่อความอยู่รอดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งยังไม่มีการสะท้อนให้เห็นอย่างเพียงพอในชุดข้อมูลที่มี และยังไม่มียุทธศาสตร์ที่เหมาะสมในการจัดทำดัชนีที่เกี่ยวข้อง ดังนั้น ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กในรายงานฉบับนี้จึงยังไม่ครอบคลุมกลุ่มประเทศเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม การจัดทำดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กในอนาคตจะพยายามแก้ไขข้อจำกัดดังกล่าวต่อไป

ผลการศึกษา บทวิเคราะห์ และข้อสรุปในรายงานฉบับนี้เป็นของผู้เขียนและไม่จำเป็นต้องสะท้อนนโยบายหรือมุมมองของยูนิเซฟหรือสหประชาชาติ ชื่อประเทศและแผนที่ในรายงานฉบับนี้ไม่ได้สะท้อนท่าทีของยูนิเซฟต่อสถานะทางกฎหมายของประเทศ หรือดินแดน หรือรัฐบาล หรือการปักปันเขตแดนของเส้นแบ่งเขตแดนใด

ภาพปก

เด็กผู้หญิงซึ่งได้ออกจากที่พักพิงชั่วคราวเพื่อกลับบ้านหลังจากพายุเฮอร์ริเคนไอตาในนิการากัวได้พบปะกันเมื่อวันที่ 16 พฤศจิกายน 2563

รายงานสรุป

วิกฤติสภาพภูมิอากาศ คือวิกฤติสิทธิเด็ก

ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก

สารบัญ

กิตติกรรมประกาศ.....	ii
บทนำ	
กลุ่มวันศุกร์เพื่ออนาคต	2
บทนำ	
ผู้อำนวยการบริหารยูนิเซฟ เฮนเรียตตา โฟร์	4
รายงานสรุป	9

บทนำ

กลุ่มวันศุกร์เพื่ออนาคต

สามปีก่อน ด้วยการประท้วงโดยลำพังของเด็กคนหนึ่ง กลุ่มวันศุกร์เพื่ออนาคต (Fridays for Future) ได้ถือกำเนิดขึ้น ในเวลาไม่กี่เดือนผู้ประท้วงได้เพิ่มขึ้นเป็นกว่าหนึ่งล้านคนในกว่า 120 ประเทศ เยาวชนจากทั่วทุกมุมโลกได้รวมตัวกันเพื่อส่งเสียงเรียกร้องให้มีการปกป้องโลก และอนาคตของพวกเขา

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคือภัยคุกคามยิ่งใหญ่ที่สุดที่เด็กและเยาวชนทั่วโลกกำลังเผชิญ เรารู้เรื่องดังกล่าวมานานแล้ว ทั้งจากผลการศึกษาทางวิทยาศาสตร์ เรื่องราวที่ได้ยินจากทั่วโลก และสิ่งที่ได้เห็นด้วยตาตัวเอง แต่ตอนนี้เรามีการวิเคราะห์ความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศเป็นครั้งแรกจากมุมมองที่สำคัญที่สุดคือมุมมองของเราเอง

ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กซึ่งได้รับการพัฒนาโดยยูนิเซฟแสดงให้เห็นว่า เด็กหนึ่งพันล้านคน หรือเกือบครึ่งของเด็กทั่วโลกตกอยู่ใน “ความเสี่ยงขั้นสูงสุด” ต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ซึ่งเป็นสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นแล้ว

เด็กคือผู้แบกรับภาระยิ่งใหญ่ที่สุดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพราะไม่เพียงพวกเขาจะมีความเปราะบางมากกว่าผู้ใหญ่ ต่อสภาพอากาศแบบสุดโต่ง มลพิษ และโรคระบาด แต่โลกยังกลายเป็นสถานที่อันตรายต่อการดำรงชีวิตมากขึ้นเรื่อย ๆ

ความแห้งแล้ง ไฟป่า และพายุ คาดการณ์ว่าจะทวีความรุนแรงมากขึ้น เนื่องจากอุณหภูมิโลกยังร้อนขึ้นเรื่อย ๆ ระบบอาหารและน้ำซึ่งมีความสำคัญจะล้มเหลว และหลายเมืองจะจมอยู่ใต้น้ำ

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคือภัยคุกคามยิ่งใหญ่ที่สุดที่เด็กและเยาวชนทั่วโลกกำลังเผชิญ ดังนั้น พวกเราจึงต้องลุกขึ้นมาเพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลง

ในบังกลาเทศ พายุไซโคลน ความแห้งแล้ง น้ำท่วม การรุกของน้ำเค็มและความเสื่อมโทรมของแม่น้ำทำให้ Tahsin ต้องลงมือทำอะไรบางอย่าง เขากำลังสร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับแม่น้ำลำคลองที่เต็มไปด้วยขยะพลาสติกและดิ่งแม่น้ำที่พังทลายอย่างรุนแรง

ในฟิลิปปินส์ Mitzi เป็นแกนนำเยาวชนในการต่อสู้เพื่อเรียกร้องความเป็นธรรมด้านสภาพภูมิอากาศ ไม่นานมานี้ เธอต้องติดอยู่ในบ้านหลังหนึ่งโดยปราศจากไฟฟ้าเป็นเวลาสองวันในช่วงที่เกิดพายุไต้ฝุ่น โดยอาจไม่รู้เลยว่าบ้านของเธอถูกน้ำท่วมไปแล้วหรือยัง หรือแม่ของเธอมองจะปลอดภัยหรือไม่

ในซิมบับเว Nkosi ตั้งคำถามว่าเขาจะไปโรงเรียนได้อย่างไรภายใต้ “ดวงอาทิตย์ที่ร้อนระอุ” เขาเป็นนักเรียนรณรงค์เพื่อสิ่งแวดล้อมมาแล้วหลายปี แต่กำลังกลัวว่าความพยายามของเขาจะไม่ประสบความสำเร็จ

พวกเราทุกคนต่างมีความกลัวดังกล่าว รัฐบาลประเทศต่าง ๆ บอกว่าจะปกป้องพวกเรา แต่พวกเขาก็ยังไม่ได้ใช้ความพยายามมากเพียงพอที่จะหยุดยั้งการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อไม่ให้ทำลายชีวิตและอนาคตของพวกเราามากไปกว่านี้

เมื่อปี 2532 เกือบทุกประเทศในโลกเห็นพ้องว่าเด็กมีสิทธิจะได้อยู่อาศัยในสิ่งแวดล้อมที่สะอาด ได้สูดอากาศบริสุทธิ์ ได้ดื่มน้ำและทานอาหารที่ปลอดภัย นอกจากนี้ เด็กยังมีสิทธิจะได้เรียนรู้พักผ่อน และเล่นสนุก แต่ผู้นำประเทศต่าง ๆ กลับไม่ปฏิบัติตามสัญญาดังกล่าวและยังคงเพิกเฉยต่อการดำเนินงานเพื่อเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

อนาคตของพวกเรากำลังถูกทำลาย สิทธิของพวกเรากำลังถูกละเมิด และการร้องขอของพวกเรากำลังถูกเพิกเฉย แทนที่จะได้ไปโรงเรียนหรืออยู่ในบ้านที่ปลอดภัย เด็กต้องทุกข์ทรมานอยู่กับความหวาดหวั่น ความขัดแย้ง และโรคระบาดที่อันตรายถึงชีวิต เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงของสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ สถานการณ์ดังกล่าวกำลังผลักดันให้เด็กเล็ก ๆ ที่ยากจนและเปราะบางที่สุด ถูกลี้ภัยจากความยากจน ซึ่งเป็นเรื่องยากยิ่งขึ้นที่พวกเขาจะลุกขึ้นมายืนหยัดได้อีกครั้งหากเกิดพายุไซโคลนหรือไฟป่าครั้งต่อไป

ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กเป็นการจัดอันดับประเทศบนพื้นฐานความเปราะบางของเด็กต่อปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศที่ต่างต่าง ดัชนีดังกล่าวพบว่าเด็กในสาธารณรัฐแอฟริกากลาง ชาติ ไนจีเรีย กินี และกินีบิสเซา คือกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงสุด

อย่างไรก็ตาม ประเทศเหล่านี้คือประเทศที่มีส่วนน้อยที่สุดในการก่อปัญหาดังกล่าว โดย 33 ประเทศแรกที่มีความเสี่ยงขั้นสูงสุดมีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์รวมกันเพียงร้อยละ 9 ของปริมาณทั่วโลก ขณะที่ประเทศที่ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์มากที่สุด 10 อันดับแรกมีการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์รวมกันถึงร้อยละ 70 ของปริมาณทั่วโลก โดยมีเพียงประเทศเดียวในกลุ่มดังกล่าวที่ถูกจัดให้อยู่ในกลุ่มที่มีความเสี่ยงขั้นสูงสุด

เราไม่อาจปล่อยให้ความไม่เป็นธรรมดังกล่าวดำเนินต่อไป คงเป็นเรื่องไม่ถูกต้องนักเมื่อประเทศที่สร้างปัญหาน้อยที่สุดกลับต้องแบกรับผลกระทบมากที่สุดและก่อนประเทศอื่น ๆ

รัฐบาลและภาคธุรกิจต้องร่วมมือกันเพื่อเร่งแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่ต้นเหตุ ด้วยการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกภายใต้ความตกลงปารีส (Paris Agreement)

รายงานฉบับนี้ได้รับการเผยแพร่ก่อนการประชุมสมัชชาประเทศภาคีอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เมืองกลาสโกว์ในเดือนพฤศจิกายน 2564 ประเทศต่าง ๆ ยังคงมีเวลาแสดงความมุ่งมั่นในการป้องกันไม่ให้เกิดสถานการณ์เลวร้ายที่สุดเกิดขึ้น ด้วยการกำหนดเป้าหมายลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ให้เป็นไปตามความตกลงปารีส และดำเนินการอย่างจริงจังเพื่อเปลี่ยนแปลงระบบเศรษฐกิจให้พึ่งพาเชื้อเพลิงฟอสซิลลดลง

ขณะเดียวกัน เราต้องค้นหาวิธีการเพื่อสร้างความยืดหยุ่นและให้ความช่วยเหลือแก่กลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากวิกฤติที่กำลังเกิดขึ้นแล้ว

เราจะต้องเรียกร้องต่อไปอย่างไม่ลดละจนกว่าผู้มีอำนาจตัดสินใจจะเปลี่ยนแปลงทิศทางสู่ออนาคตของมวลมนุษยชาติ เรามีหน้าที่สร้างความตระหนักรู้และเรียกร้องให้มีการดำเนินการอย่างเร่งด่วน สิ่งที่เกิดขึ้นในวันศุกร์วันหนึ่งเมื่อสามปีก่อนยังคงเกิดขึ้นในทุกวันศุกร์เรื่อยมาจนปัจจุบัน เรามีหน้าที่ต่อกันและกัน รวมทั้งต่อเด็กน้อยที่เล็กเกินกว่าจะจับปากกาหรือไมโครโฟน แต่พวกเขา กลับกำลังเผชิญความท้าทายที่ยิ่งใหญ่กว่าพวกเรา การรณรงค์ด้านสภาพภูมิอากาศโดยเยาวชนจะยังเดินหน้าและเติบโตต่อไป เราจะต้องยืนหยัดต่อสู้เพื่อสิ่งที่ถูกต้อง เพราะพวกเราไม่มีทางเลือกอื่น

เราต้องรู้ว่าเรากำลังยืนอยู่จุดใด มองการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศว่าเป็นวิกฤติ และดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อให้เราสามารถส่งมอบโลกที่อยู่อาศัยได้สู่คนรุ่นต่อไป

ลงนาม

Adriana Calderón เม็กซิโก
Farzana Faruk Jhumu บังกลาเทศ
Eric Njuguna เคนยา
Greta Thunberg สวีเดน

กลุ่มวันศุกร์เพื่ออนาคต

บทนำ

ผู้อำนวยการบริหารยูนิเซฟ เฮนเรียตตา โฟร์

วิกฤตสภาพภูมิอากาศคือวิกฤตสิทธิเด็ก คลื่นความร้อน ไฟป่า และน้ำท่วมที่มีความรุนแรงในหลายประเทศคือสัญญาณเตือนของ “ความปกติใหม่” ที่ทำลาย ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเกิดขึ้นอย่างชัดเจน เมื่อเราต่างรู้หนทางแก้ไขปัญหาดังกล่าว จึงเป็นเรื่องไม่สมเหตุผลที่เด็กและเยาวชนในวันนี้ต้องเผชิญกับอนาคตที่ไม่แน่นอน

เด็กและเยาวชนทั่วโลกกำลังเรียกร้องด้วยเสียงอันดังและชัดเจนให้มีการเปลี่ยนแปลง ผ่านการประท้วง ผ่านกิจกรรมบนสื่อสังคมออนไลน์ รวมทั้งการมีส่วนร่วมของชุมชนและภาคประชาสังคม เพราะการทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยวิธีการเดิม ๆ ไม่เพียงพออีกต่อไป

รายงานฉบับนี้เป็นการนำเสนอมุมมองอย่างรอบด้านเป็นครั้งแรกเกี่ยวกับความเสี่ยงและความเปราะบางของเด็กต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศโดยผ่านดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก

เป็นที่ชัดเจนอยู่แล้วว่าเด็กมีความเปราะบางมากกว่าผู้ใหญ่ต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงของสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ แต่สิ่งที่รายงานฉบับนี้แสดงให้เห็นเป็นครั้งแรกคือ จำนวนที่แน่นอนของเด็กในพื้นที่ที่มีความเสี่ยงด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศที่หลากหลายและเกี่ยวเนื่องกัน ซึ่งกระตุ้น เสริมกำลัง และเพิ่มความรุนแรงให้กันและกัน พร้อมทั้งข้อมูลเกี่ยวกับคุณภาพและการเข้าถึงบริการที่จำเป็นต่าง ๆ เช่น บริการสุขภาพ การศึกษาน้ำสะอาด และสุขาภิบาล เพื่อให้เราได้เห็นภาพที่แท้จริงของผลกระทบของวิกฤตสภาพภูมิอากาศต่อเด็ก

เด็กแทบทุกคนบนโลกใบนี้ต้องสัมผัสกับอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง หรือปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศอย่างน้อยหนึ่งประเภท เช่น คลื่นความร้อน พายุไซโคลน มลพิษทางอากาศ น้ำท่วม หรือการขาดแคลนน้ำ แต่เด็กจำนวนมากถึง 850 ล้านคนหรือประมาณหนึ่งในสามของประชากรเด็กทั่วโลก ต้องสัมผัสกับภัยเหล่านี้ตั้งแต่สี่ประเภทขึ้นไป ซึ่งเป็นสภาพแวดล้อมที่ทำลายอย่างยิ่งต่อการอยู่อาศัย เล่นสนุก และเติบโตของเด็ก

ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กแสดงให้เห็นว่าเด็กประมาณหนึ่งพันล้านคน หรือเกือบครึ่งของประชากรเด็กทั่วโลกอาศัยในประเทศที่มี “ความเสี่ยงขั้นสูงสุด” จากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เด็กเหล่านี้ต้องเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงหลายด้านพร้อมกัน และมีความเปราะบางสูงจากการขาดแคลนบริการที่จำเป็นต่าง ๆ ดังนั้น การอยู่รอดของเด็กเหล่านี้จึงกำลังถูกคุกคามจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

การแก้ไขวิกฤตสภาพภูมิอากาศต้องการความร่วมมือจากทุกภาคส่วนของสังคม รัฐบาลประเทศต่าง ๆ ต้องกำหนดนโยบายสิ่งแวดล้อมที่คำนึงถึงผลกระทบต่อเด็ก ภาคธุรกิจต้องมีแนวปฏิบัติในการดำเนินธุรกิจที่ไม่ก่อผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติที่เด็กทุกคนต้องพึ่งพิง การปล่อยก๊าซเรือนกระจกและสิ่งสกปรกในสิ่งแวดล้อมต้องลดลง บริการสำหรับเด็กต้องคำนึงถึงความยืดหยุ่นด้านสภาพภูมิอากาศและความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม โรงเรียนต่าง ๆ ต้องพัฒนาทักษะสีเขียวให้แก่นักเรียน เด็กและเยาวชนควรได้รับการยอมรับและการรับฟังในฐานะที่พวกเขาคือผู้นำการเปลี่ยนแปลง

ปี 2565 เป็นปีแรกของแผนยุทธศาสตร์ห้าปี ซึ่งเป็นแนวทางการดำเนินการของยูนิเซฟในกว่า 190 ประเทศและดินแดนทั่วโลก ในการหารือกับเยาวชนกว่า 200,000 คนเพื่อกำหนดประเด็นและกระบวนการทำงานของยูนิเซฟในหลายสิบปีข้างหน้า เยาวชนเรียกร้องให้มีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนเกี่ยวกับปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเยาวชนคนหนึ่งในบาร์เบโดสกล่าวว่า “แม้คนรุ่นก่อนจะเป็นผู้ก่อปัญหา แต่พวกเราคือกลุ่มที่ต้องแบกรับความเสี่ยง พวกเราจึงต้องพยายามให้มากขึ้น เพราะพวกเราควรได้รับโอกาสที่เท่าเทียมกับคนรุ่นก่อนที่จะได้สูดอากาศบริสุทธิ์”

แม้อนาคตจะน่ากังวล แต่เราก็ยังมีโอกาสและสามารถแก้ไขมันได้ รายงานฉบับนี้ย้ำให้เห็นว่าเรายังมีทางเลือกต่าง ๆ ในการแก้ไขปัญหา โดยแต่ละทางเลือกจะช่วยในการกำหนดแนวทางดำเนินการเพื่อช่วยเหลือกลุ่มที่ตกอยู่ในความเสี่ยงขั้นสูงสุด ที่สำคัญที่สุด เราสามารถส่งต่อโลกที่อยู่อาศัยได้ให้คนรุ่นต่อไปได้ ทุกอย่างที่เราลงมือทำในวันนี้จะช่วยให้เด็กจัดการแก้ไขความท้าทายต่าง ๆ ในอนาคตไม่ไหวร้ายลงไปอีกได้ ในโอกาสที่เรากำลังฉลองการครบรอบ 75 ปีของยูนิเซฟ ขอให้พวกเราช่วยกันสร้างสิ่งแวดล้อมใหม่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กทุกคน

เด็กทุกคนมีสิทธิดำรงอยู่บนโลกที่อยู่อาศัยได้

เฮนเรียตตา โฟว์

ผู้อำนวยการบริหารยูนิเซฟ

โบลิเวีย 2563

© UNICEF/UN0364364/Aliaga Ticona

បុរេ 2564

© UNICEF/UN0436094/Prinsloo

รายงานสรุป

วิกฤติสภาพภูมิอากาศคือความท้าทายต่อสิทธิของเด็กและมนุษยชนในยุคปัจจุบัน และกำลังก่อผลกระทบอย่างรุนแรงต่อความเป็นอยู่ของเด็กทั่วโลก การทำความเข้าใจว่าเด็กมีความเปราะบางอย่างไรและเป็นเด็กในประเทศใดบ้างจึงมีความสำคัญต่อการตอบสนองต่อวิกฤติดังกล่าว ทัศนคติความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กทำให้เราเห็นภาพรวมของความเปราะบางและความเสี่ยงของเด็กต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างรอบด้านเป็นครั้งแรก ซึ่งจะช่วยในการจัดลำดับความสำคัญของการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือกลุ่มที่มีความเสี่ยงที่สุด และช่วยให้เราสามารถส่งต่อโลกที่อยู่อาศัยได้ให้คนรุ่นต่อไป

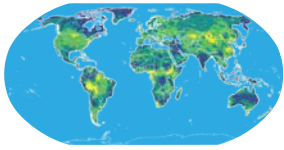
เรากำลังก้าวล้ำเส้นเขตแดนด้านสิ่งแวดล้อมของโลก

เรากำลังก้าวล้ำเส้นเขตแดนที่สำคัญของระบบธรรมชาติจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มขึ้นของมลพิษในอากาศ ดิน น้ำ และมหาสมุทร สิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ กำลังส่งผลกระทบต่อความเป็นอยู่ของเด็กทั่วโลก เมื่อเส้นเขตแดนเหล่านี้ถูกทำลายสมดุลทางธรรมชาติอันเปราะบางที่อารยธรรมมนุษย์พึ่งพาอาศัยในการดำรงชีพก็ถูกทำลายลงเช่นกัน เด็กทั่วโลกไม่สามารถพึ่งพาเงื่อนไขเหล่านี้ได้อีกต่อไป และต้องพยายามหาหนทางเดินไปข้างหน้าในโลกที่อันตรายและไม่แน่นอนยิ่งขึ้นในอนาคต

ดังนั้น วิกฤติสภาพภูมิอากาศจึงกำลังก่อให้เกิดวิกฤติสิทธิเด็ก ทั้งวิกฤติน้ำ วิกฤติสุขภาพ วิกฤติการศึกษา วิกฤติการปกป้องคุ้มครอง และวิกฤติการมีส่วนร่วม ซึ่งล้วนเป็นภัยคุกคามความอยู่รอดของเด็ก ผลกระทบเหล่านี้เป็นการลดทอนสิทธิของเด็ก ซึ่งได้รับการรับรองโดยอนุสัญญาสหประชาชาติว่าด้วยสิทธิเด็ก

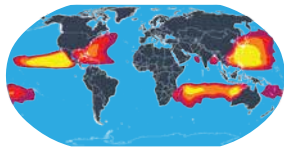
ที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้นคือนี่เป็นเพียงจุดเริ่มต้น คณะกรรมการระหว่างรัฐบาลว่าด้วยการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ (Intergovernmental Panel on Climate Change – IPCC) ระบุว่า การปล่อยก๊าซเรือนกระจกทั่วโลกต้องลดลงครึ่งหนึ่งภายในปี 2573 และเหลือศูนย์ภายในปี 2593 เพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่เลวร้ายไปกว่านี้ แต่ประเทศส่วนใหญ่ยังไม่ได้ดำเนินการให้เป็นไปตามเป้าหมายดังกล่าว ทั้งนี้ มีเพียงการดำเนินการอย่างจริงจังให้เป็นไปตามเป้าหมายดังกล่าวเท่านั้นที่จะทำให้เราสามารถส่งต่อโลกที่อยู่อาศัยได้ให้คนรุ่นต่อไป

บนพื้นฐานของข้อมูลเชิงภูมิศาสตร์ที่มีรายละเอียดสูง รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อเท็จจริงใหม่ในระดับโลกเกี่ยวกับจำนวนเด็กที่กำลังเผชิญกับสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ

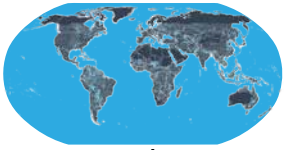
แผนที่ 3

เด็ก 820 ล้านคน (มากกว่าหนึ่งในสามของประชากรเด็กทั่วโลก) กำลังเผชิญกับ **คลื่นความร้อน** สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มเลวร้ายลงเนื่องจากอุณหภูมิเฉลี่ยของโลกกำลังสูงขึ้น และรูปแบบอากาศกำลังแปรปรวนอย่างรุนแรง ทั้งนี้ ปี 2563 คือปีที่โลกมีอุณหภูมิสูงสุดในประวัติศาสตร์

แผนที่ 13

เด็ก 400 ล้านคน (เกือบ 1 ใน 6 ของประชากรเด็กทั่วโลก) กำลังเผชิญกับ **พายุไซโคลน** สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มเลวร้ายลง เนื่องจากพายุไซโคลนที่มีความรุนแรง (ระดับ 4 และ 5) เกิดบ่อยขึ้น ปริมาณฝนตกหนักเพิ่มขึ้น และรูปแบบของพายุไซโคลนที่มีการเปลี่ยนแปลง

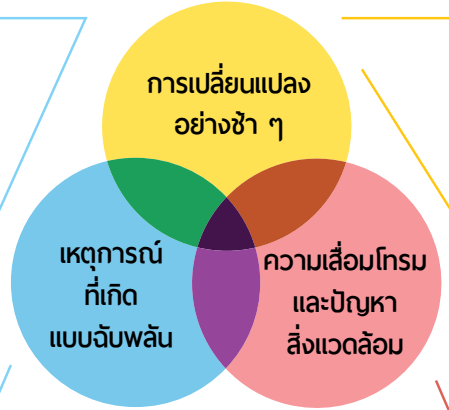
แผนที่ 11

เด็ก 330 ล้านคน (1 ใน 7 ของประชากรเด็กทั่วโลก) กำลังเผชิญกับ **น้ำท่วมจากแม่น้ำ** สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มเลวร้ายลงเนื่องจากการละลายของน้ำแข็งขั้วโลก และปริมาณหยาดน้ำฟ้าในชั้นบรรยากาศเพิ่มขึ้นเพราะอุณหภูมิโลกที่สูงขึ้น

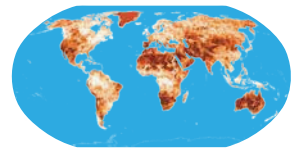

แผนที่ 12

เด็ก 240 ล้านคน (1 ใน 10 ของประชากรเด็กทั่วโลก) กำลังเผชิญกับ **น้ำท่วมชายฝั่ง** สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มเลวร้ายลง เนื่องจากระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้นเรื่อย ๆ โดยผลกระทบจะยิ่งรุนแรงขึ้นเมื่อเกิดพร้อมกับคลื่นพายุซัดฝั่ง

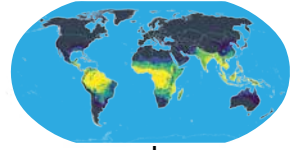

เด็ก 920 ล้านคน (กว่าหนึ่งในสามของประชากรเด็กทั่วโลก) กำลังเผชิญกับ **การขาดแคลนน้ำ** สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มเลวร้ายลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้ความแห้งแล้งและความผันผวนของปริมาณน้ำระหว่างฤดูกาลและระหว่างปี รวมถึงการปนเปื้อนในน้ำเกิดบ่อยและรุนแรงขึ้น นอกจากนี้ ความต้องการและการแก่งแย่งน้ำจะเพิ่มขึ้น ซึ่งส่งผลให้ทรัพยากรน้ำลดลง

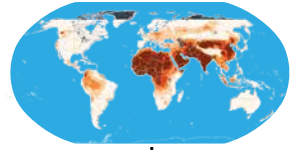
แผนที่ 5

เด็ก 600 ล้านคน (กว่า 1 ใน 4 ของประชากรเด็กทั่วโลก) กำลังเผชิญกับ **โรคติดต่อโดยแมลง** เช่น มาลาเรีย และไข้เลือดออก สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มเลวร้ายลง เนื่องจากเงื่อนไขสภาพอากาศและอุณหภูมิที่เอื้อต่อการขยายตัวของยุงและเชื้อโรคที่ทำให้เกิดการแพร่ระบาด

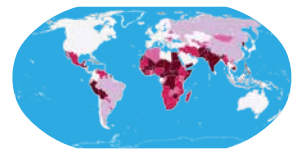
แผนที่ 14

เด็ก 2 พันล้านคน (เกือบร้อยละ 90 ของประชากรเด็กทั่วโลก) กำลังเผชิญกับ **มลพิษในอากาศ** ที่มีค่าเกิน 10 ไมโครกรัมต่อลูกบาศก์เมตร สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มเลวร้ายลง นอกเสียจากจะมีการลดการสันดาปของเชื้อเพลิงฟอสซิลที่เป็นต้นเหตุของมลพิษในอากาศ

แผนที่ 20

เด็ก 815 ล้านคน (กว่าหนึ่งในสามของประชากรเด็กทั่วโลก) กำลังเผชิญกับ **มลพิษจากสารตะกั่ว** เนื่องจากต้องสัมผัสกับอากาศ น้ำ ดิน และอาหารที่ปนเปื้อน สถานการณ์ดังกล่าวมีแนวโน้มเลวร้ายลง หากยังไม่มีการผลิตและการบริโภคอย่างมีความรับผิดชอบ และการนำผลิตภัณฑ์ที่มีสารตะกั่วเป็นส่วนประกอบกลับมาใช้ใหม่

แผนที่ 21

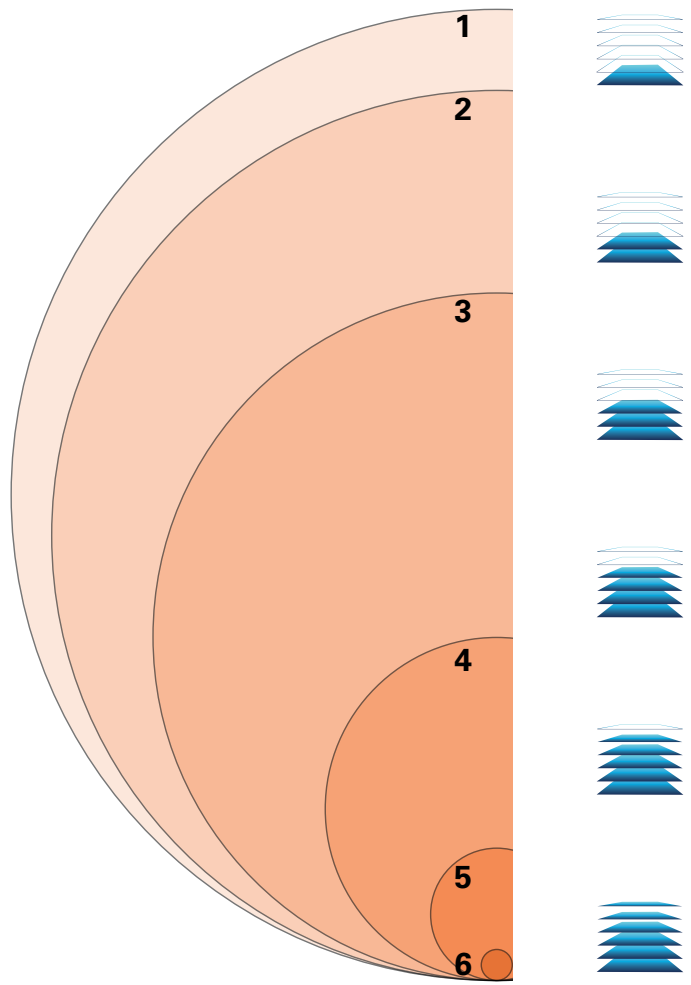
เด็กมีความเปราะบางต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงต่อสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมมากกว่าผู้ใหญ่ เนื่องจาก

- พวกเขามีความเปราะบางกว่าในทางกายภาพ รวมทั้งมีความสามารถน้อยกว่าในการอยู่รอดและทนทานต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง เช่น น้ำท่วม ภาวะแล้ง สภาพอากาศที่รุนแรง และคลื่นความร้อน
- พวกเขามีระบบการทำงานภายในร่างกายที่เปราะบางกว่าสารที่เป็นพิษ เช่น ตะกั่ว และมลพิษอื่น ๆ จึงส่งผลกระทบต่อเด็กมากกว่าผู้ใหญ่ แม้เด็กอาจได้รับสารพิษเหล่านี้ในปริมาณน้อยกว่า
- พวกเขามีความเสี่ยงมากกว่าผู้ใหญ่ที่จะเสียชีวิตจากโรคภัยไข้เจ็บ เช่น มาลาเรีย และไข้เลือดออก ซึ่งมีความรุนแรงขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ
- พวกเขายังมีชีวิตอีกไกล ดังนั้น ผลกระทบใดก็ตามที่พวกเขาได้รับจากความเสื่อมโทรมของสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมจึงเป็นโอกาสที่สูญเสียชีวิต

สิ่งที่รายงานฉบับนี้ได้แสดงให้เห็นเป็นครั้งแรกคือจำนวนของเด็กที่ต้องอาศัยในพื้นที่ที่มีสิ่งอันตรายด้านสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศที่หลากหลายและเกี่ยวเนื่องกัน

ประเด็นสำคัญคือสิ่งอันตรายเหล่านี้มีความเกี่ยวเนื่องกัน สิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมเหล่านี้ไม่ได้เกิดขึ้นโดยลำพัง ความแห้งแล้ง ปัญหาน้ำท่วม สภาพอากาศที่รุนแรง ตลอดจนปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ต่างเสริมกำลังกัน ซึ่งไม่เพียงแต่ทำให้ผลกระทบมีความรุนแรงขึ้น แต่ยังทำให้คนบางกลุ่มในสังคมเข้าไม่ถึงโอกาสและทำให้ความไม่เท่าเทียมเพิ่มขึ้น นอกจากนี้ ปัญหาเหล่านี้ยังมีความสัมพันธ์กับความเสียหายทางสังคม การเมือง และสุขภาพ ซึ่งรวมถึงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 ความเกี่ยวเนื่องระหว่างปัญหาต่าง ๆ ดังกล่าวทำให้บางพื้นที่ในโลกมีอันตรายและความเสี่ยงยิ่งขึ้นสำหรับเด็ก ซึ่งเป็นการบั่นทอนศักยภาพในอนาคตของพวกเขา

ภาพที่ 1: สิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้องกัน

เด็กเกือบทุกคนในโลก (มากกว่าร้อยละ 99) เผลวกับสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศอย่างน้อย 1 ประเภท

เด็ก 2.2 พันล้านคน เผลวกับสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศอย่างน้อย 2 ประเภท

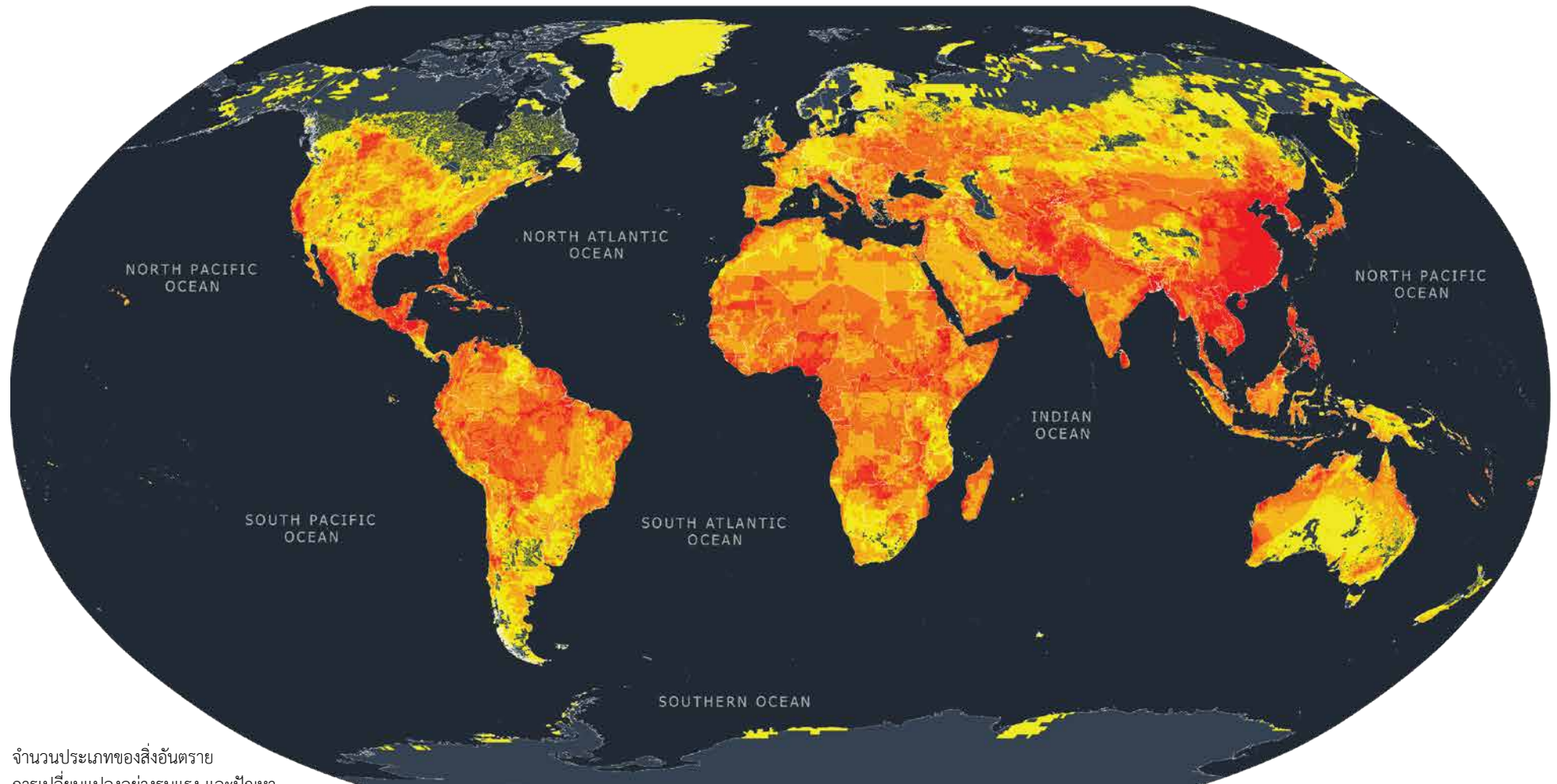
เด็ก 1.7 พันล้านคน เผลวกับสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศอย่างน้อย 3 ประเภท

เด็ก 850 ล้านคน เผลวกับสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศอย่างน้อย 4 ประเภท

เด็ก 330 ล้านคน เผลวกับสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศอย่างน้อย 5 ประเภท

เด็ก 80 ล้านคน เผลวกับสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศอย่างน้อย 6 ประเภท

แผนที่ 1: สิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศที่เกี่ยวข้อง

- จำนวนประเภทของสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหา
- ความเสี่ยงขั้นสูงสุด (ตั้งแต่ 5 ประเภทขึ้นไป)
 - ความเสี่ยงสูง (4 ประเภท)
 - ความเสี่ยงปานกลาง-สูง (3 ประเภท)
 - ความเสี่ยงต่ำ-ปานกลาง (2 ประเภท)
 - ความเสี่ยงต่ำ (1 ประเภท)

ที่มา: แผนที่นี้รวบรวมข้อมูลจาก World Resources Institute (WRI); United Nations Environment (UNEP); The Global Assessment Report, UNDRR; The Center for International Earth Science Information Network (CIESIN); The Malaria Atlas Project; Messina et al.; Kraemer et al.; The Climate Research Unit, University of East Anglia; The Atmospheric Composition Analysis Group และ UN World Population Prospects (ฉบับปี 2562) โปรดดูรายละเอียดในระเบียบวิธีวิจัยในรายงานฉบับเต็ม

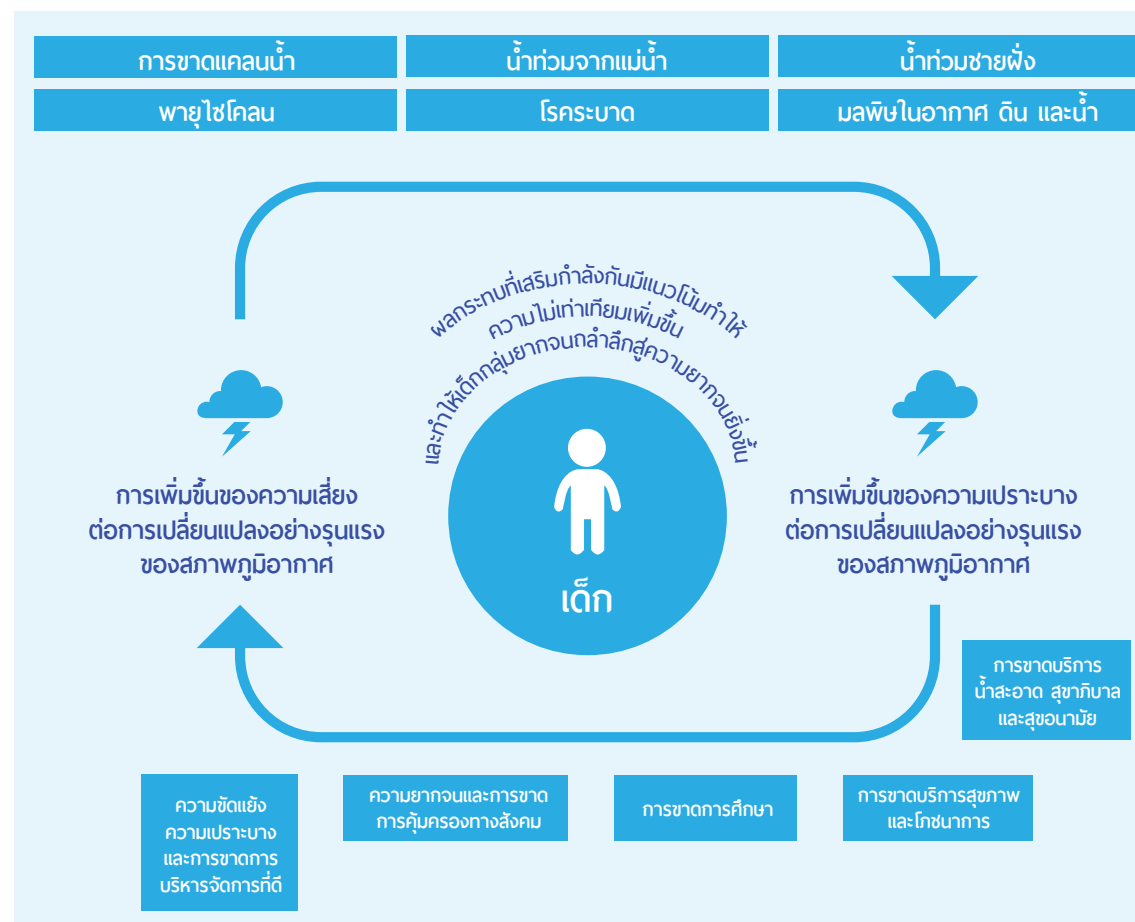
การขาดการเข้าถึงบริการที่จำเป็นสำหรับเด็ก เช่น บริการสุขภาพ โภชนาการ การศึกษา และการคุ้มครองทางสังคม ทำให้เด็กตกอยู่ในความเสี่ยง

สิ่งอันตรายทางสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมไม่เพียงส่งผลกระทบต่อเด็กต่อการเข้าถึงบริการที่จำเป็นของเด็ก แต่การขาดการเข้าถึงบริการที่จำเป็นดังกล่าวยังทำให้ความยืดหยุ่นและความสามารถในการปรับตัวของพวกเขาลดลงด้วย ซึ่งทำให้พวกเขามีความเปราะบางเพิ่มขึ้นต่อสิ่งอันตรายทางสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม ดังนั้น วงจรอุบาทว์ (vicious cycle) จึงเกิดขึ้น ซึ่งทำให้เด็กในกลุ่มเปราะบางยิ่งถลำลึกเข้าไปในความยากจนและมีความเสี่ยงเพิ่มขึ้นต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศที่เลวร้ายที่สุดและเป็นภัยคุกคามถึงชีวิต

หนทางเดียวในการแก้ไขวิกฤตสภาพภูมิอากาศในระยะยาวคือการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกให้ลงมาอยู่ในระดับที่ปลอดภัย โดยต้องให้เหลือศูนย์ภายในปี 2593 เพื่อให้อุณหภูมิของโลกเพิ่มขึ้นไม่เกิน 1.5 องศาเซลเซียส เมื่อเปรียบเทียบกับยุคก่อนอุตสาหกรรม อย่างไรก็ตาม ความพยายามในการบรรเทาผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต้องใช้เวลาหลายสิบปี ซึ่งเป็นเรื่องที่น่าเศร้าใจสำหรับเด็กในยุคปัจจุบัน นอกเสียจากว่าเราจะลงทุนอย่างมากในการปรับตัวและการสร้างความยืดหยุ่นให้กับบริการทางสังคมสำหรับเด็กจำนวน 4.2 พันล้านคนที่ จะเกิดมาในอีก 30 ปีข้างหน้า พวกเขาจะต้องเผชิญกับความเสี่ยงที่สูงขึ้นเรื่อย ๆ ต่อความอยู่รอดและสภาพความเป็นอยู่ในอนาคต ทั้งนี้ การปรับตัวใด ๆ ต้องอยู่บนพื้นฐานของการประเมินประเภทและลักษณะของสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาทางสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งระดับความเปราะบางของเด็ก การทำความเข้าใจความเปราะบางของเด็กเป็นเรื่องสำคัญในการทำความเข้าใจผลกระทบทั้งหมดของอันตรายทางสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมต่อความเป็นอยู่และความอยู่รอดของพวกเขา รายงานฉบับนี้นำเสนอกรอบแนวคิด เครื่องมือ

และการประเมินเบื้องต้นเกี่ยวกับความเสี่ยงและความเปราะบางของเด็กต่อสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาทางสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม เพื่อช่วยในการจัดลำดับความสำคัญในการดำเนินการเพื่อช่วยเหลือกลุ่มเด็กที่มีความเสี่ยงที่สุด

ภาพที่ 2: เด็กที่ตกอยู่ในวงจรอุบาทว์ของความเสี่ยงและความเปราะบางจะเผชิญกับระดับความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นในภาพรวม

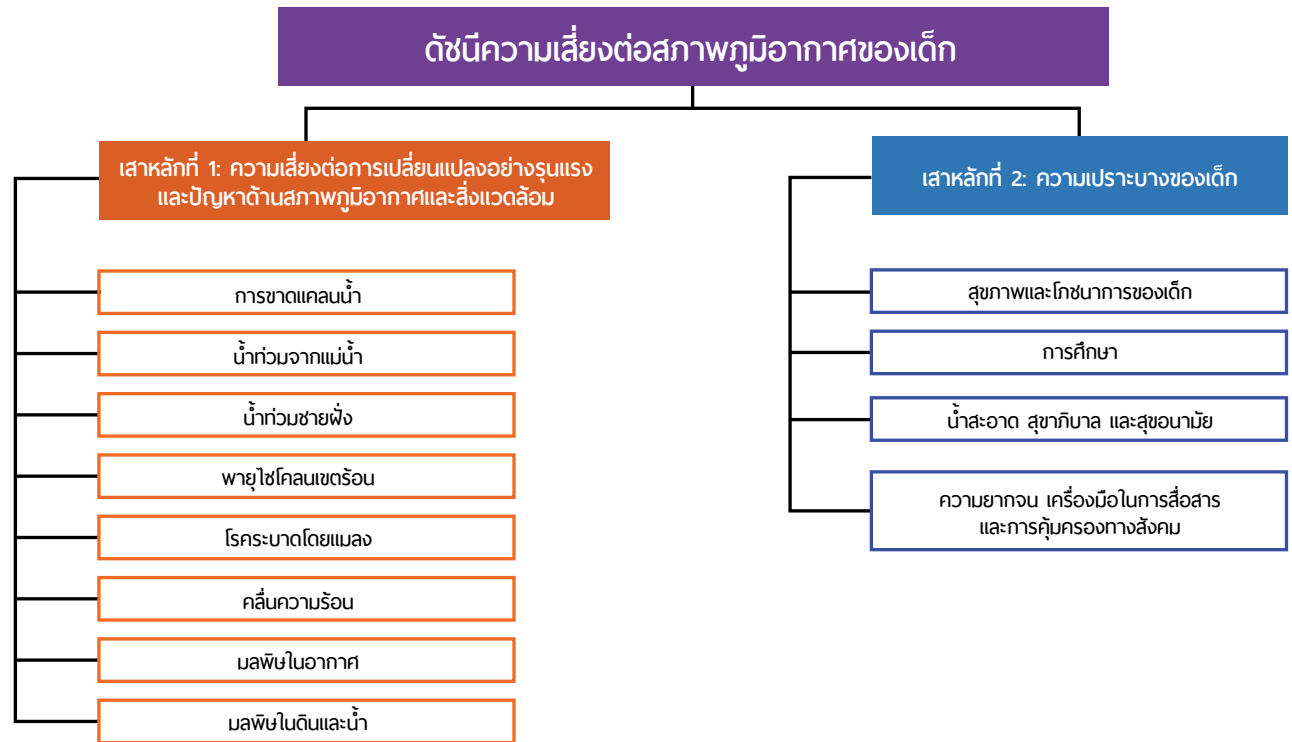

ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก: รายงานฉบับนี้นำเสนอข้อเท็จจริงใหม่ ๆ เกี่ยวกับความเปราะบางของเด็กเพื่อแสดงให้เห็นภาพรวมของความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศจากมุมมองของเด็กเป็นครั้งแรก

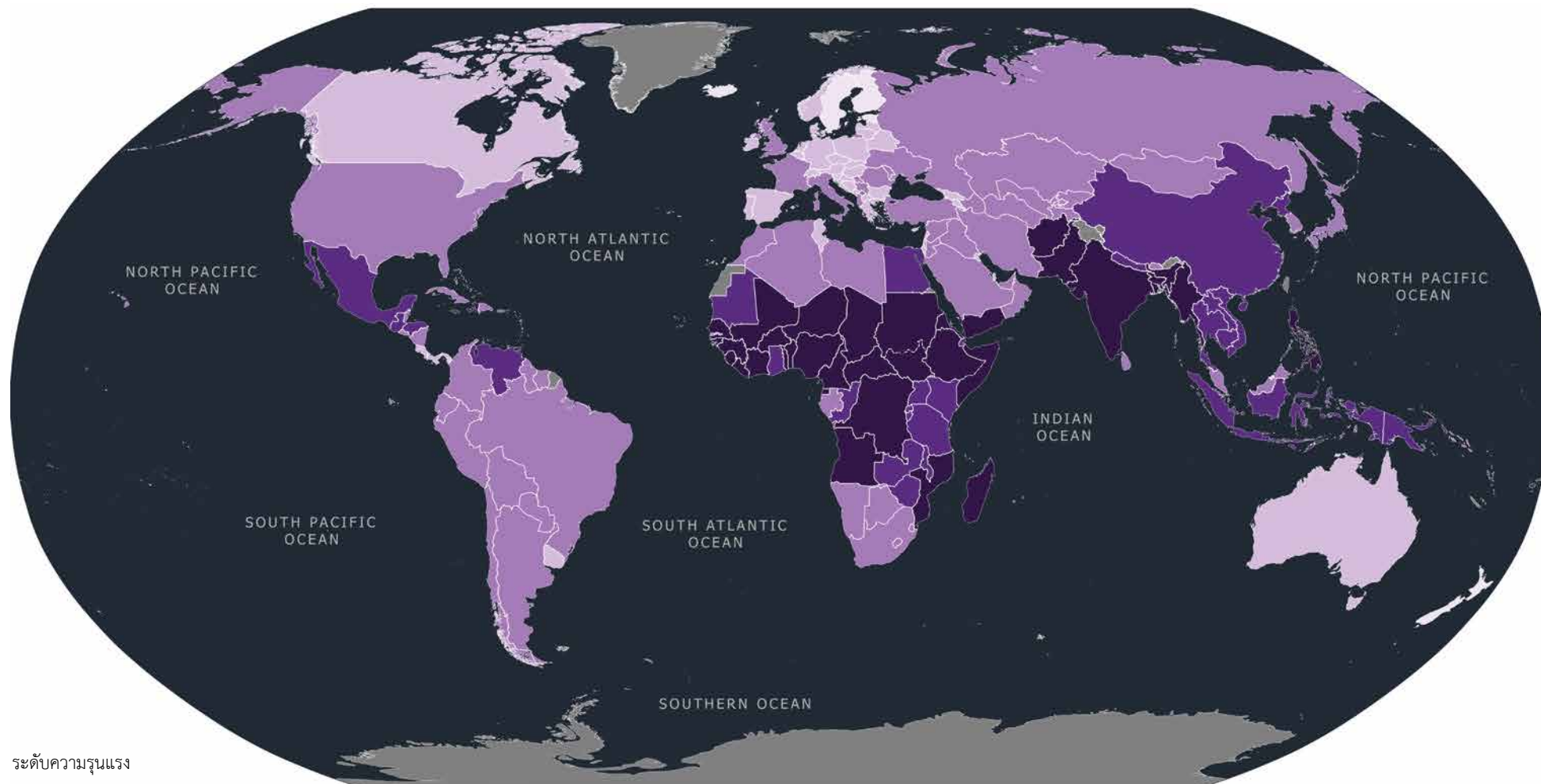
ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กประกอบด้วยสองเสาหลัก ได้แก่ 1) ความเสี่ยงต่อสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม และ 2) ความเปราะบางของเด็ก โดยเป็นการนำตัวแปร 57 ตัวมารวมกันเพื่อวัดระดับความเสี่ยงของประเทศต่าง ๆ

ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กแสดงให้เห็นว่าเด็กประมาณ 1 พันล้านคน (เกือบครึ่งหนึ่งของประชากรเด็กทั่วโลก) อยู่อาศัยในประเทศที่มีความเสี่ยงขั้นสูงสุด

ภาพที่ 3: ตัวแบบแนวความคิดและองค์ประกอบของดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก

แผนที่ 2: ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก

ระดับความรุนแรง

- สูงที่สุด
- สูง
- ปานกลาง-สูง
- ต่ำ-ปานกลาง
- ต่ำ
- ไม่มีข้อมูล

ที่มา: ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กประกอบด้วยตัวชี้วัดจำนวนมากที่เกี่ยวข้องกับสิ่งอันตราย การเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรง และปัญหาด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความเปราะบางของเด็ก
 ดูปทที่ 6: ระเบียบวิธีวิจัย ในรายงานฉบับเต็ม

ตารางที่ 1: ประเทศที่เด็ก ตกอยู่ในความเสี่ยงมากที่สุด

อันดับ	ประเทศ	ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม	ความเปราะบางของเด็ก	ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก
1	สาธารณรัฐแอฟริกากลาง	6.7	9.8	8.7
2	ชาด	7.0	9.4	8.5
2	ไนจีเรีย	8.8	8.1	8.5
4	กินี	7.7	8.9	8.4
4	กินีบีสเซา	6.4	9.5	8.4
4	ไซมาเลีย	7.0	9.3	8.4
7	ไนเจอร์	7.3	8.9	8.2
7	ซูดานใต้	6.8	9.2	8.2
9	สาธารณรัฐประชาธิปไตยคองโก	7.2	8.6	8.0
10	แองโกลา	6.5	8.9	7.9
10	แคเมอรูน	7.8	7.9	7.9
10	มาดากัสการ์	7.8	7.9	7.9
10	โมซัมบิก	7.5	8.2	7.9
14	ปากีสถาน	8.7	6.4	7.7
15	อัฟกานิสถาน	7.3	7.9	7.6
15	บังกลาเทศ	9.1	5.1	7.6
15	เบนิิน	7.1	8.1	7.6
15	บอร์กินี	7.3	7.8	7.6
15	เอธิโอเปีย	7.1	8.1	7.6
15	ซูดาน	6.9	8.2	7.6
15	โตโก	7.8	7.3	7.6

อันดับ	ประเทศ	ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม	ความเปราะบางของเด็ก	ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก
22	โกตดิวัวร์	7.2	7.7	7.5
22	อิควทอเรียลกินี	5.1	8.9	7.5
22	ไลบีเรีย	6.8	8.1	7.5
22	เซเนกัล	7.9	7.1	7.5
26	อินเดีย	9.0	4.6	7.4
26	เซียร์ราลีโอน	6.9	7.9	7.4
26	เยเมน	7.0	7.8	7.4
29	เฮติ	6.7	7.8	7.3
29	มาลี	7.0	7.5	7.3
31	เอริเทรีย	5.5	8.3	7.1
31	เมียนมา	8.3	5.4	7.1
31	ฟิลิปปินส์	8.9	4.0	7.1
34	ปาปัวนิวกินี	5.1	8.3	7.0
35	สาธารณรัฐประชาชนประชาธิปไตยเกาหลี	8.2	5.0	6.9
35	กานา	8.2	5.0	6.9
37	แกมเบีย	6.5	7.1	6.8
37	ยูกันดา	6.3	7.3	6.8
37	เวียตนาม	8.8	3.0	6.8
40	จีน	9.0	2.0	6.7
40	สปป.ลาว	7.5	5.8	6.7
40	มาลาวี	5.7	7.5	6.7
40	มอริเตเนีย	6.1	7.2	6.7
40	สหสาธารณรัฐแทนซาเนีย	6.2	7.2	6.7
45	แซมเบีย	5.3	7.6	6.6
46	กัมพูชา	7.2	5.6	6.5
46	อินโดนีเซีย	8.1	4.2	6.5
48	คองโก	6.0	6.8	6.4
49	เคนยา	6.2	6.4	6.3
50	ไทย	8.4	2.3	6.2
51	บรูไน	4.3	7.4	6.1
51	เนปาล	7.5	4.2	6.1

อันดับ	ประเทศ	ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม		
		ความเปราะบางของเด็ก	ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก	
51	ซิมบับเว	5.7	6.5	6.1
54	กัวเตมาลา	6.6	5.1	5.9
54	เม็กซิโก	7.7	3.1	5.9
56	จิบูตี	4.3	6.9	5.8
57	รวันดา	4.5	6.7	5.7
58	ฮังการี	7.3	3	5.6
59	ฮอนดูรัส	6.5	4.3	5.5
59	สาธารณรัฐโบลิวาร์แห่งเวเนซุเอลา	6.8	3.9	5.5
61	โคลอมเบีย	6.9	3.4	5.4
61	เอกวาดอร์	6.9	3.5	5.4
61	อิรัก	7	3.1	5.4
61	เลโซโท	4	6.6	5.4
61	มาเลเซีย	7.2	2.8	5.4
61	โมร็อกโก	7	3.3	5.4
61	ศรีลังกา	7	3.3	5.4
61	กาจิกสถาน	6.7	3.6	5.4
61	อุซเบกิสถาน	7.5	2.2	5.4
70	บราซิล	7.3	2.4	5.3
70	สาธารณรัฐอิสลามแห่งอิหร่าน	7.3	2.3	5.3
72	สาธารณรัฐโตมินิกัน	6.4	3.7	5.2
72	เอสวาตินี	3.4	6.6	5.2
72	สาธารณรัฐเกาหลี	7.3	1.8	5.2
72	หมู่เกาะโซโลมอน	4.1	6.1	5.2
72	แอฟริกาใต้	5.7	4.7	5.2
77	เอลซัลวาดอร์	6.3	3.5	5.1
77	กบอง	5.4	4.8	5.1
77	นามิเบีย	5.3	4.9	5.1
80	รัฐพหุชนชาติแห่งโบลีเวีย	5.5	4.5	5
80	เปรู	6.4	3.3	5
80	ซูรินาม	6.5	3.1	5
80	สหรัฐอเมริกา	7.3	1.3	5
84	แอลเบเนีย	6.5	2.5	4.8
84	บอตสวานา	4.5	5	4.8
84	กายอานา	6	3.3	4.8

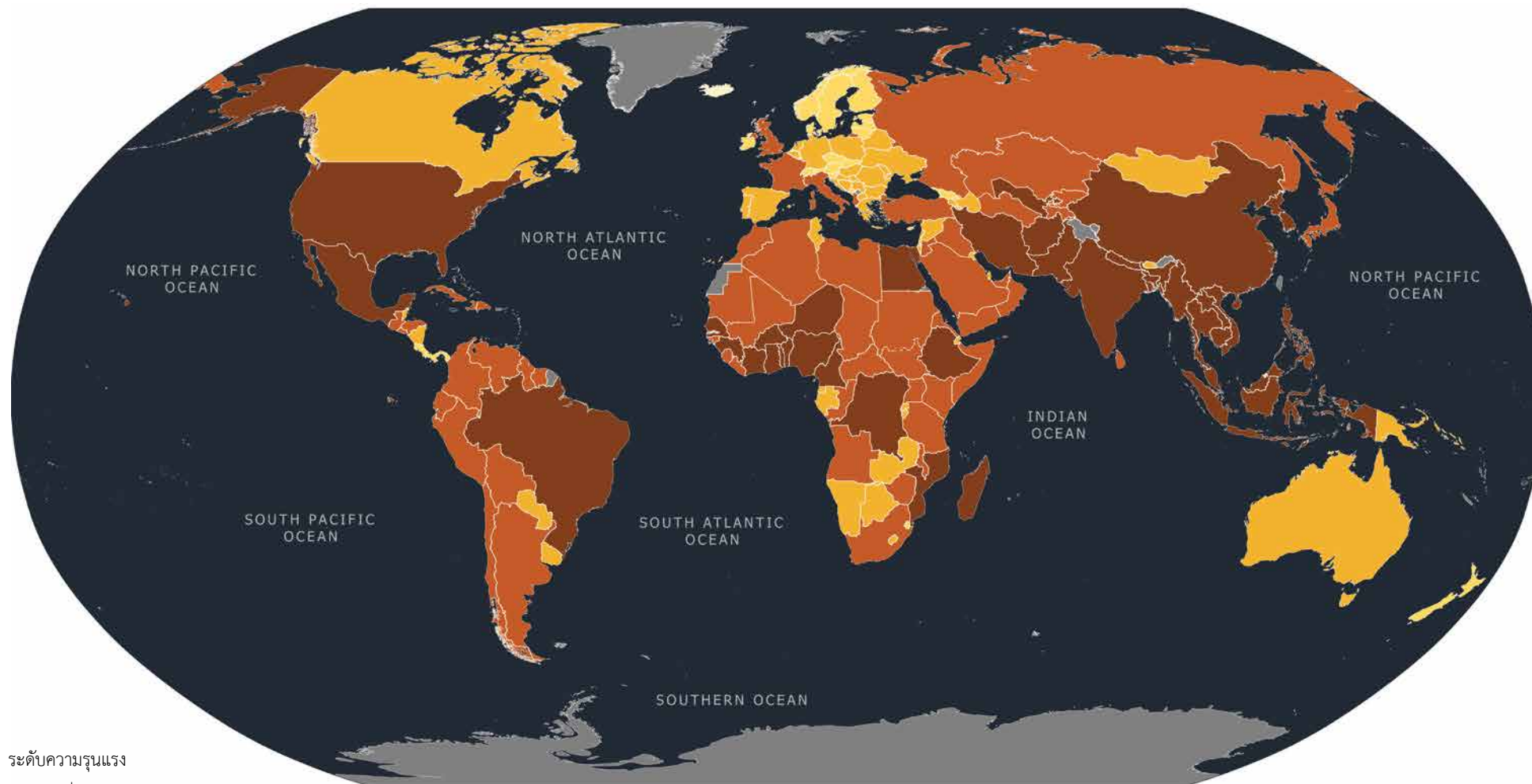
อันดับ	ประเทศ	ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม		
		ความเปราะบางของเด็ก	ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก	
84	สาธารณรัฐอาหรับซีเรีย	5.3	4.2	4.8
88	คิวบา	6.4	2.4	4.7
88	ซาอุดีอาระเบีย	6.8	1.7	4.7
90	แอลจีเรีย	6.2	2.6	4.6
90	นิการากัว	4.6	4.5	4.6
90	สหพันธรัฐรัสเซีย	6.5	1.8	4.6
90	เติร์กเมนิสถาน	6.5	2.0	4.6
94	ญี่ปุ่น	6.3	2.1	4.5
94	จอร์แดน	5.5	3.4	4.5
94	คีร์กีซสถาน	6.2	2.2	4.5
97	ลิเบีย	5.5	3.2	4.4
97	โอมาน	6.2	1.9	4.4
97	ตุรกี	5.8	2.7	4.4
100	สหรัฐอเมริกาเม็กซิโกลด์	6.0	2.0	4.3
101	มองโกเลีย	5.2	3.1	4.2
102	อาร์เจนตินา	5.6	2.2	4.1
102	ฝรั่งเศส	6.1	1.2	4.1
102	อิตาลี	5.9	1.8	4.1
102	คาซัคสถาน	5.7	1.9	4.1
102	สาธารณรัฐมอลโดวา	5.2	2.7	4.1
102	โรมาเนีย	5.4	2.5	4.1
108	ชิลี	5.8	1.5	4.0
109	ปารากวัย	4.5	3.3	3.9
109	เซอร์เบีย	5.2	2.2	3.9
111	อาเซอร์ไบจาน	4.1	3.4	3.8
111	เบลีซ	4.9	2.6	3.8
111	ภูฏาน	4.3	3.3	3.8
111	รัฐปาลาเอสโตน์	5.1	2.3	3.8
111	ยูเครน	5.3	2.0	3.8
111	สหราชอาณาจักร	5.6	1.3	3.8
117	อาร์เมเนีย	4.4	2.9	3.7
117	แคนาดา	5.4	1.5	3.7
117	อิสราเอล	5.3	1.6	3.7
117	สเปน	5.3	1.7	3.7

อันดับ	ประเทศ	ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม		ความเปราะบางของเด็ก		ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก	
		คะแนน	สี	คะแนน	สี	คะแนน	สี
121	ออสเตรเลีย	5.4	●	1.2	●	3.6	●
121	บัลแกเรีย	4.1	●	3.0	●	3.6	●
121	เลบานอน	4.4	●	2.7	●	3.6	●
121	ปานามา	3.7	●	3.4	●	3.6	●
121	ตูนิเซีย	4.5	●	2.5	●	3.6	●
126	โปแลนด์	5.0	●	1.7	●	3.5	●
127	มาซิโดเนียเหนือ	4.6	●	2.0	●	3.4	●
128	กรีซ	4.7	●	1.7	●	3.3	●
128	คูเวต	4.6	●	1.8	●	3.3	●
130	เบลารุส	4.7	●	1.3	●	3.2	●
130	โครเอเชีย	4.0	●	2.4	●	3.2	●
130	ฮังการี	4.4	●	1.8	●	3.2	●
133	บาห์เรน	3.9	●	2.3	●	3.1	●
133	กาตาร์	4.1	●	1.9	●	3.1	●
135	บอสเนียและเฮอร์เซโกวีนา	3.8	●	2.2	●	3.0	●
135	โปรตุเกส	4.4	●	1.4	●	3.0	●
135	อุรุกวัย	4.0	●	1.9	●	3.0	●
138	คอ스타ริกา	3.5	●	2.2	●	2.9	●
138	สโลวาเกีย	3.7	●	2.0	●	2.9	●
140	มอนเตเนโกร	3.4	●	1.9	●	2.7	●
140	เบเธอร์แลนด์	4.1	●	1.0	●	2.7	●
142	จอร์เจีย	2.8	●	2.3	●	2.6	●
142	เยอรมนี	3.9	●	1.1	●	2.6	●
142	ลัตเวีย	3.3	●	1.9	●	2.6	●
145	เบลเยียม	3.8	●	0.9	●	2.5	●
145	ไซปรัส	3.5	●	1.4	●	2.5	●
147	บรูไนดารุสซาลาม	2.9	●	1.8	●	2.4	●
147	เช็ก	3.2	●	1.6	●	2.4	●
147	เดนมาร์ก	3.6	●	0.9	●	2.4	●
147	ลิธัวเนีย	2.6	●	2.1	●	2.4	●
147	สวิตเซอร์แลนด์	3.3	●	1.3	●	2.4	●
152	สโลวีเนีย	3.0	●	1.5	●	2.3	●
153	ลิกเตนสไตน์	3.3	●	1.0	●	2.2	●
154	ออสเตรีย	2.6	●	1.5	●	2.1	●

อันดับ	ประเทศ	ปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม		ความเปราะบางของเด็ก		ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก	
		คะแนน	สี	คะแนน	สี	คะแนน	สี
154	ไอร์แลนด์	2.3	●	1.8	●	2.1	●
154	มอลตา	2.9	●	1.2	●	2.1	●
154	นอร์เวย์	3.3	●	0.8	●	2.1	●
158	สวีเดน	2.8	●	0.7	●	1.8	●
159	เอสโตเนีย	2.1	●	1.2	●	1.7	●
159	ฟินแลนด์	2.6	●	0.7	●	1.7	●
161	นิวซีแลนด์	2.4	●	0.8	●	1.6	●
162	ลักเซมเบิร์ก	1.1	●	1.8	●	1.5	●
163	ไอซ์แลนด์	1.0	●	0.9	●	1.0	●

แผนที่ 3: ภูมิภาคที่มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงและปัญหาด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อม (เสาหลักที่ 1 ของดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก)

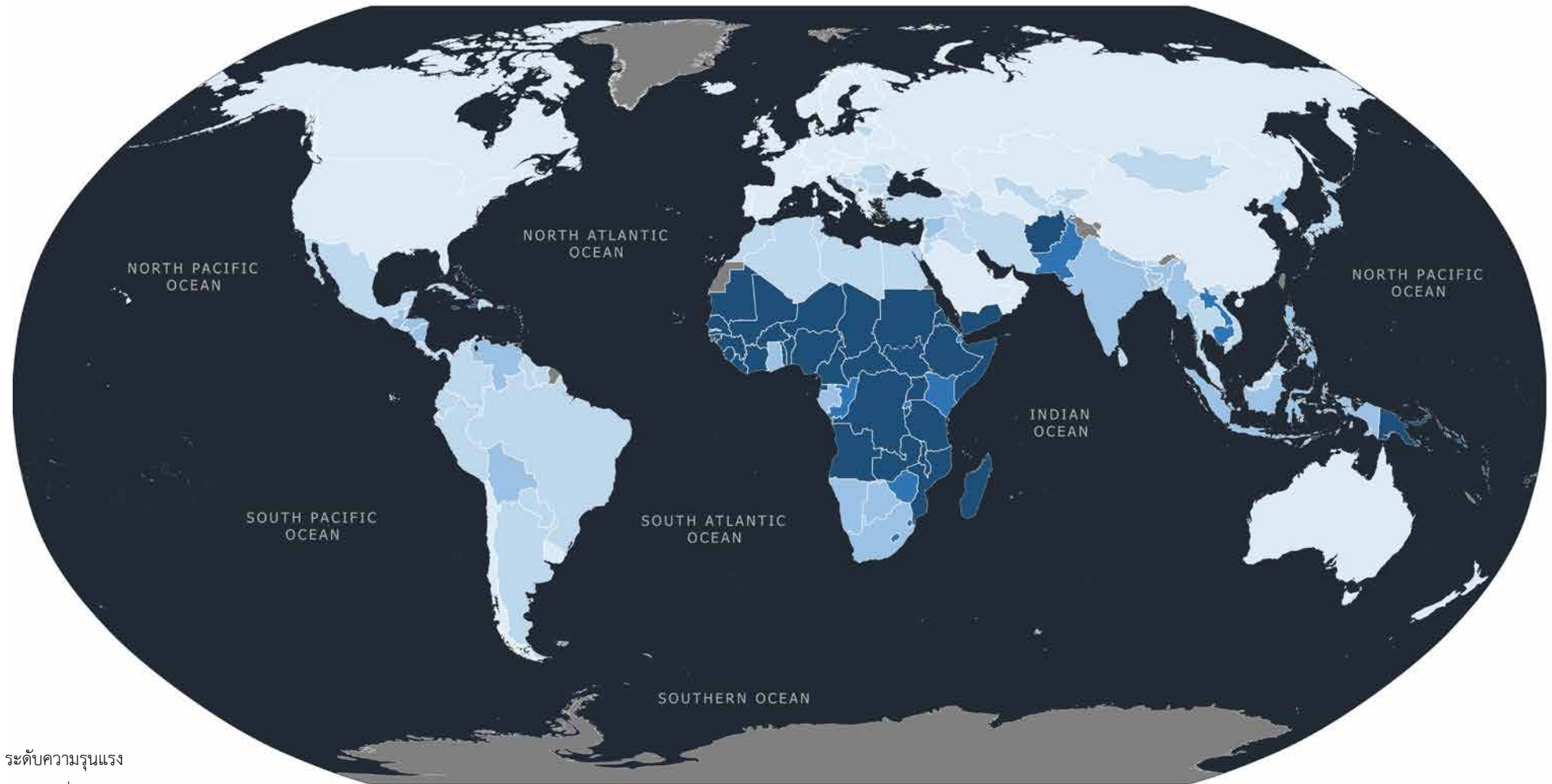

ระดับความรุนแรง

- สูงที่สุด
- สูง
- ปานกลาง
- ต่ำ
- ต่ำมาก
- ไม่มีข้อมูล

ที่มา : ดูปทที่ 6: ระเบียบวิธีวิจัย ในรายงานฉบับเต็ม

แผนที่ 4: ภูมิภาคที่เด็กมีความเปราะบาง (เสาหลักที่ 2 ของดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก)

ระดับความรุนแรง

- สูงที่สุด
- สูง
- ปานกลาง
- ต่ำ
- ต่ำมาก
- ไม่มีข้อมูล

ที่มา : ดูปทที่ 6: ระเบียบวิธีวิจัย ในรายงานฉบับเต็ม

เสียงของเยาวชน: Nkosi ซิมบับเว

ในแต่ละวัน เยาวชนหลายล้านคนต้องใช้ชีวิตเผชิญกับความเป็นจริงของสภาพภูมิอากาศที่โหดร้าย มีใครเคยคิดบ้างหรือไม่ว่าผลกระทบของสภาพภูมิอากาศที่กำลังเปลี่ยนแปลงใน 30 ปีข้างหน้า จะเป็นอย่างไร? ชีวิตของเยาวชนในหลากหลายวัฒนธรรมจะเป็นอย่างไร? **สิ่งที่ทำให้ผม ยังคงเดินหน้าเรียกร้องความเป็นธรรมด้านสภาพภูมิอากาศคือคำกล่าวที่ว่า** ผมไม่เพียงเป็นผู้แทนของประเทศแต่ยังเป็นผู้แทนของคนรุ่นเดียวกันด้วย เนื่องจากความเป็นธรรมด้านสภาพภูมิอากาศเกี่ยวข้องกับอนาคตของพวกเราทุกคน

ผมได้ทုံเทให้กับการเรียกร้องแทนคนที่ไม่สามารถส่งเสียงเรียกร้องได้ ให้มีการดำเนินการอย่างเร่งด่วนที่สุด ซึ่ง**ไม่มีเวลาใดจะดีไปกว่าการลงมือทำในตอนนี้อีกแล้ว** เมื่อนมองไปยังสภาพอากาศที่แปรปรวน ไม่แน่นอน และไม่สามารถคาดการณ์ได้ ระดับน้ำทะเลที่เพิ่มสูงขึ้น การเกิดพายุไซโคลนที่บ่อยครั้งขึ้น อุณหภูมิและคลื่นความร้อน ผมขอถามตรง ๆ ว่าผมจะไปโรงเรียนได้อย่างไรภายใต้ดวงอาทิตย์ที่ร้อนระอุเช่นนี้?

ตั้งแต่ผมอายุ 10 ปี **ผมพยายามส่งเสียงเรียกร้องให้ดังขึ้น** เพื่อให้ได้รับความสนใจเพียงชั่วครู่จากผู้มีอำนาจตัดสินใจ ผมพูดว่า “เชื่อผม ผมมีชีวิตอยู่ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อนของผมและครอบครัวของผมก็เช่นเดียวกัน” “ใครก็ได้ช่วยทำอะไรสักอย่าง” ที่สำคัญที่สุด ผมคือคนที่ได้รับผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศที่กำลังเปลี่ยนแปลง เราอยู่ที่นี้ เรามีความชาญฉลาด และเรามีวิธีการแก้ไขปัญหาคือ เราอายุยังน้อยแต่กลับต้องแบกรับผลกระทบมากกว่าจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและถูกคาดหวังมากกว่า

ผมจินตนาการถึงโลกที่เด็กทุกคนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจที่สำคัญ ผมอาจจินตนาการถึงโลกที่ทุกครัวเรือนใช้พลังงานสะอาด แต่สิ่งที่เจ็บปวดคือมันอาจเป็นเพียงจินตนาการซึ่งไม่มีทางเกิดขึ้นได้จริง หากจะมีความกลัวในตัวผม มันคือสิ่งที่ผมได้ทုံเทเวลาไปกับการรณรงค์ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แต่ในขณะที่ผมโตขึ้นไปในแต่ละปี ยังไม่มีสิ่งใดที่ให้ความหวังแก่ผมได้ว่าอนาคตจะเขียวสดใส ใครสักคนต้องทำอะไรสักอย่างและคนคนนั้นจะเป็นใครไม่ได้ นอกจากคุณ ผมได้เริ่มการเปลี่ยนแปลงที่ผมต้องการ คุณเองก็สามารถลงมือทำบางอย่างได้ เพื่อปกป้องอนาคตของเรา และไม่มีเวลาใดจะดีไปกว่าตอนนี้แล้วที่จะเริ่มลงมือทำ

สเปน 2562

© UNICEF/UNI240662/Herrero

นอกจากนั้น

ประเทศที่มีความเสี่ยงสูงที่สุดกลับมีส่วนน้อยที่สุดในการทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดย 33 ประเทศแรกที่มีความเสี่ยงสูงสุดมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมกันน้อยกว่าร้อยละ 10 ของปริมาณก๊าซเรือนกระจกทั่วโลก และ 10 ประเทศแรกที่มีความเสี่ยงสูงสุดมีการปล่อยก๊าซเรือนกระจกรวมกันเพียงร้อยละ 0.5 ของปริมาณก๊าซเรือนกระจกทั่วโลก

เกือบทุกประเทศที่มีความเสี่ยงสูงสุด (29 จาก 33 ประเทศ) ต่างมีบริบทที่เปราะบาง

หนึ่งในสี่ของประเทศที่มีความเสี่ยงสูงสุด (8 จาก 33 ประเทศ) มีผู้พลัดถิ่นเป็นจำนวนมาก โดยคิดเป็นมากกว่าร้อยละ 5 ของจำนวนผู้พลัดถิ่นทั่วโลก

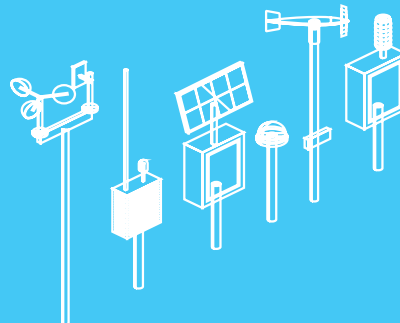
ไม่มีประเทศใดในกลุ่มที่มีความเสี่ยงสูงสุดที่ได้รับคะแนนมากกว่าร้อยละ 80 ในการปรับใช้กลยุทธ์การลดความเสี่ยงจากภัยพิบัติภายใต้กรอบการดำเนินงานเซนได (Sendai Framework)

เพียงร้อยละ 40 ของประเทศที่มีความเสี่ยงขั้นสูงสุดกล่าวถึงเด็กและเยาวชนในกระบวนการมีส่วนร่วมที่ประเทศกำหนด (Nationally Determined Contribution - NDC)

ประเทศที่มีความเสี่ยงขั้นสูงต้องมีงบประมาณสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา และการผลิตพลังงานสะอาด รวมกันเพียง 9.8 พันล้านดอลลาร์สหรัฐ โดยส่วนใหญ่เป็นความช่วยเหลือเพื่อการพัฒนาอย่างเป็นทางการ (ODA)

ประเทศที่มีความเสี่ยงขั้นสูงสุดส่วนใหญ่ (28 จาก 33 ประเทศ) มีสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศภาคพื้นดินเป็นจำนวนน้อยมาก โดยมีเด็กไม่ถึงร้อยละ 10 ที่ได้อาศัยอยู่ในรัศมี 50 กิโลเมตรของสถานีตรวจวัดคุณภาพอากาศ

วิธีการเดียวที่จะช่วยแก้ไขปัญหาคือการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก อย่างไรก็ตาม ยังมีอีกหลายแนวทางที่จะช่วยลดความเสี่ยงและความเปราะบางของเด็ก ซึ่งจะช่วยลดระดับความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของพวกเขาในภาพรวม เช่น

การลงทุนเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงบริการน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย จะช่วยลดระดับความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศลงได้อย่างมากสำหรับเด็ก 415 ล้านคน*

การปรับปรุงการเข้าถึงบริการน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัยที่ยืดหยุ่นอาจรวมถึงการประเมินการบริหารจัดการทรัพยากรน้ำอย่างรอบด้าน การลงทุนเพื่อสร้างความหลากหลายของแหล่งน้ำ การใช้พลังงานหมุนเวียน และการทำงานร่วมกับตลาดท้องถิ่นและภาคเอกชนเพื่อให้แน่ใจว่าบริการน้ำและสุขาภิบาลได้รับการออกแบบโดยคำนึงถึงความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศ และอาจรวมถึงการเพิ่มสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการจับเก็บน้ำในระดับครัวเรือน และการใช้น้ำเพื่อประโยชน์ที่หลากหลาย ซึ่งทำให้มีน้ำเพียงพอต่อการบริโภคในท้องถิ่นและชีวิตประจำวัน นอกจากนี้ ควรมีการบริหารจัดการ การป้องกัน และการเฝ้าระวังทรัพยากรน้ำอย่างรอบด้านทั้งในระดับประเทศและระดับท้องถิ่น เพราะความยืดหยุ่นของชุมชนขึ้นอยู่กับความยืดหยุ่นของบริการน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย

* “การลงทุน” หมายถึงการปรับปรุงปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กให้ได้รับร้อยละ 50 และ “ได้อย่างมาก” หมายถึงดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กลดลงอย่างน้อย 0.5 คะแนน

การลงทุนเพื่อปรับปรุงผลลัพธ์ด้านการศึกษาจะช่วยลดระดับความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศลงได้อย่างมากสำหรับเด็ก 275 ล้านคน*

การลงทุนเพื่อให้การศึกษามีความยั่งยืนมีประโยชน์วิเศษ เพราะการปรับปรุงการศึกษาที่เน้นการสร้างความรู้และทักษะจะมีส่วนส่งเสริมแนวปฏิบัติที่ยั่งยืนและการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกในระดับบุคคล สถาบัน และชุมชน การปรับปรุงผลลัพธ์ด้านการศึกษาอาจได้แก่ การลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่ยืดหยุ่นต่อภัยพิบัติเพื่อลดผลกระทบในระยะยาวต่อกระบวนการการเรียนรู้ของเด็ก การเพิ่มการเข้าถึงการศึกษา เช่น การส่งเสริมการเรียนรู้แบบดิจิทัลและความเสมอภาคด้านการศึกษา ทั้งความเสมอภาคระหว่างเพศและความเสมอภาคระหว่างวัยต่าง ๆ (ตั้งแต่เป็นเด็กเล็กจนถึงวัยรุ่น) รวมทั้งความเสมอภาคสำหรับเด็กพิการซึ่งมักจะขาดโอกาสในการเข้าถึงบริการต่าง ๆ การสร้างหลักประกันให้เกิดการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ เช่น การจัดให้มีสภาพแวดล้อมที่เป็นมิตรและปลอดภัย บุคลากรครูที่มีคุณภาพและความมุ่งมั่น และการเรียนการสอนในภาษาที่ผู้เรียนเข้าใจ และอาจรวมถึงการสอดแทรกความรู้และวิทยาการล่าสุดเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไว้ในหลักสูตรการศึกษาในระดับประเทศ และการสร้างหลักประกันให้เด็กได้รับการพัฒนาทักษะที่จำเป็นในชีวิต โดยเฉพาะทักษะที่จำเป็นต่อการทำงานในอนาคต การพัฒนาเศรษฐกิจสีเขียว และการดำรงชีวิตที่ยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศที่กำลังเปลี่ยนแปลงและสิ่งแวดล้อมที่เสื่อมโทรม ทั้งนี้ การเรียนรู้ที่เน้นการพัฒนาทักษะมีความสำคัญต่อการพัฒนาศักยภาพของเด็ก วัยรุ่น และครู

ในการมีส่วนร่วมในการบรรเทาผลกระทบ การปรับตัว และกิจกรรมต่าง ๆ ภายในโรงเรียนเพื่อสร้างความยืดหยุ่นให้แก่สภาพภูมิอากาศ และช่วยสนับสนุนให้เด็กเป็นส่วนหนึ่งของการแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

การลงทุนเพื่อปรับปรุงการเข้าถึงบริการสุขภาพและโภชนาการจะช่วยลดระดับความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศลงได้อย่างมากสำหรับเด็ก 460 ล้านคน*

การปรับปรุงการเข้าถึงบริการสุขภาพอาจได้แก่ การปรับปรุงคุณภาพของบริการดูแลเด็กแรกเกิดและสตรีมีครรภ์ การฉีดวัคซีน และการสนับสนุนการให้การรักษา การป้องกัน และการส่งเสริมความรู้เกี่ยวกับโรคหัด ท้องร่วง มาลาเรีย และเงื่อนไขด้านสุขภาพอื่น ๆ ของเด็ก และอาจรวมถึงการศึกษาภัยคุกคามด้านสุขภาพที่กำลังถูกทำให้เปลี่ยนแปลงโดยปัจจัยด้านสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมเพื่อกำหนดแนวทางการตอบสนองที่มีประสิทธิภาพ และการส่งเสริมสุขภาพและความเป็นอยู่ของวัยรุ่นและการให้ข้อมูลเกี่ยวกับสุขภาพที่เหมาะสมกับแต่ละกลุ่มอายุ นอกจากนี้ การปรับปรุงการเข้าถึงบริการสุขภาพยังต้องอาศัยการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ระบบสุขภาพให้สามารถให้บริการแก่เด็กได้อย่างครบวงจร

การลงทุนที่ปรับปรุงการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมและการลดความยากจนจะช่วยลดระดับความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศลงได้อย่างมากสำหรับเด็ก 310 ล้านคน*

การปรับปรุงการเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคมต้องมุ่งไปสู่การสร้างระบบสวัสดิการสำหรับเด็กและครอบครัวแบบถ้วนหน้า และการสร้างหลักประกันให้ระบบคุ้มครองทางสังคมมีความเชื่อมโยงกับบริการที่สำคัญอื่น ๆ ในด้านสุขภาพ การศึกษา และโภชนาการ รวมทั้งการเข้าถึงเจ้าหน้าที่ด้านสวัสดิการสังคม นอกจากนี้ควรมีการปรับปรุงความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศของระบบคุ้มครองทางสังคม เพื่อให้ระบบเหล่านั้นมีความสามารถในการรองรับปัญหาและการเปลี่ยนแปลงอย่างรุนแรงในด้านต่าง ๆ ที่กำลังเกิดขึ้นอย่างรวดเร็ว ซึ่งต้องอาศัยความเข้าใจในผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต่อเด็กและผู้ให้การดูแล และการปรับตัวของระบบการคุ้มครองทางสังคมให้สามารถตอบสนองได้อย่างรวดเร็ว เพื่อให้ภัยพิบัติจากสภาพภูมิอากาศส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตของเด็กและครอบครัวเพียงชั่วคราว และไม่ทำให้พวกเขาต้องตกอยู่ในวังวนของความยากจนในระยะยาว

* “การลงทุน” หมายถึงการปรับปรุงปัจจัยที่เป็นองค์ประกอบของดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กที่ได้รับร้อยละ 50 และ “ได้อย่างมาก” หมายถึงดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็กลดลงอย่างน้อย 0.5 คะแนน

เสียงของเยาวชน: Mitzi ฟิลิปปินส์

เราไม่ได้กำลังเผชิญแค่ปัญหาสภาพภูมิอากาศ แต่กำลังเผชิญปัญหาการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เช่นเดียวกับคนอื่น ๆ ทั่วโลก ทั้งวิกฤติสภาพภูมิอากาศและวิกฤติโรคโควิด-19 แสดงให้เราเห็นว่า กลุ่มด้อยโอกาสในสังคมคือกลุ่มที่ได้รับผลกระทบที่สุด ซึ่งเป็นสิ่งที่เราต้องให้ความสำคัญอยู่เสมอในการต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมทางสังคมและสภาพภูมิอากาศ สถานการณ์ปัจจุบันทำให้การรณรงค์ด้านสภาพภูมิอากาศทำได้ยากขึ้น เพราะมันเป็นเรื่องยากที่จะตอบสนองความต้องการของชุมชนที่ได้รับผลกระทบ ในขณะที่พวกเราจำนวนมากไม่สามารถออกไปข้างนอกได้เนื่องจากข้อจำกัดด้านสาธารณสุข

การปิดเมืองในฟิลิปปินส์ทำให้การจัดกิจกรรมต่าง ๆ มีความท้าทาย โดยเฉพาะการรณรงค์ ซึ่งไม่ใช่แค่การรวมตัวและการจัดกิจกรรมที่เราเห็นในสื่อ และไม่ใช่แค่การออกไปเดินขบวนเรียกร้อง เพราะส่วนใหญ่ของการรณรงค์คือเวลาที่ต้องใช้ไปในการวางแผน การประชุมผ่านระบบทางไกลที่เหนื่อยล้า การเสริมสร้างความสัมพันธ์ระหว่างสมาชิกในกลุ่ม และการพยายามโน้มน้าวให้ทุกคนเห็นความจำเป็นที่ต้องลงมือทำและเรียกร้องให้เกิดการเปลี่ยนแปลง แม้ในเวลาที่คุณเหมือนจะไร้ความหวัง

เยาวชนฟิลิปปินส์กำลังต่อสู้เพื่อความเป็นธรรมด้านสภาพภูมิอากาศร่วมกับเยาวชนทั่วโลกที่กำลังต่อสู้เพื่อสิ่งเดียวกัน มันทำให้ฉันมีความหวังอย่างมากที่รู้ว่า เรามีเพื่อนที่กำลังเรียกร้องให้มีการดำเนินการเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศในแทบทุกทวีปบนโลก เรากำลังต่อสู้ร่วมกับคนจำนวนมากและเป็นผู้หนึ่งที่อยู่เคียงข้างกลุ่มด้อยโอกาสที่สุดในสังคม เพราะประวัติศาสตร์สอนเราว่าเราโตที่เราต่อสู้เพื่อสันติภาพและความเป็นธรรม ชัยชนะจะเป็นของเรา

ฟิลิปปินส์ 2564

© UNICEF/UN0411242/

แม้อากาศอาจดูไม่สดใส แต่เรายังมีหนทางและความหวัง เราสามารถสร้างสิ่งแวดล้อมใหม่ที่เหมาะสมสำหรับเด็กได้

ไม่ว่าจะเป็นภาวะแล้งหรือน้ำท่วม คลื่นความร้อนหรือพายุไซโคลน การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัย การศึกษา และสุขภาพของเด็ก และไม่มีที่ใดจะได้รับผลกระทบมากกว่าประเทศต่าง ๆ ที่อยู่ในระดับต้น ๆ ของดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก

นี่คือสถานการณ์ที่เลวร้าย แต่การลงมือทำในวันนี้จะช่วยป้องกันไม่ให้สถานการณ์ในอนาคตเลวร้ายยิ่งไปกว่านี้

เรากำลังเห็นการเปลี่ยนแปลงขนาดใหญ่ที่จะนำไปสู่วิธีการแก้ไขปัญหาที่เป็นสีเขียว ต้นทุนของพลังงานหมุนเวียนมีแนวโน้มลดลงเรื่อย ๆ และมีความเสถียรมากขึ้น พลังงานหมุนเวียนจะมีสัดส่วนร้อยละ 95 ของกำลังการผลิตพลังงานที่เกิดขึ้นใหม่ทั่วโลกนับตั้งแต่ปี 2568 เทคโนโลยีในการพยากรณ์ผลกระทบจากสภาพภูมิอากาศและการบริหารจัดการน้ำจะได้รับการพัฒนาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเรื่อย ๆ และระบบการเงินก็ให้ความสำคัญมากขึ้นเรื่อย ๆ กับความเสี่ยงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศที่เสื่อมโทรม และความสำคัญของการประเมินและการส่งเสริมความยืดหยุ่น

การดำเนินการเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศจะช่วยกระตุ้นการเติบโตทางเศรษฐกิจ งานวิจัยล่าสุดแสดงให้เห็นว่าการหลีกเลี่ยงผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เช่น น้ำท่วมหรือความเสียหายจากพายุ อาจทำให้จีดีพีของประเทศในกลุ่มจี 20 เพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 5 ภายในปี 2593 และการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่ยืดหยุ่นมีอัตราผลตอบแทนต่อต้นทุนถึง 4:1 โดยการใช้จ่ายเงิน 800 ล้านดอลลาร์สหรัฐในการพัฒนาระบบเตือนภัยล่วงหน้าในประเทศกำลังพัฒนาไม่เพียงช่วยชีวิตคนจำนวนมากแต่ยังช่วยป้องกันความสูญเสียทางเศรษฐกิจ ซึ่งคิดเป็นมูลค่าได้ถึง

3-16 พันล้านดอลลาร์สหรัฐในแต่ละปี ดังนั้น จึงมีความจำเป็นที่ประเทศต่าง ๆ ต้องมีนโยบายเศรษฐกิจที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมเพื่อสนับสนุนการเปลี่ยนผ่านไปสู่การเติบโตแบบสีเขียว โดยเฉพาะนโยบายเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศ เช่น การกำหนดราคาคาร์บอนและมาตรการสนับสนุนต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมการเติบโตที่มีความสำคัญกับการลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก การใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพ และโครงสร้างพื้นฐานที่มีความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศ

การเพิ่มความยืดหยุ่นและการให้บริการทางสังคมคือแนวทางสำคัญในการเพิ่มโอกาสให้แก่เด็กในกลุ่มเปราะบางที่สุด งานวิจัยแสดงให้เห็นว่าการปรับปรุงบริการทางสังคม เช่น การรักษาพยาบาล การเข้าถึงน้ำและสุขาภิบาล การศึกษา โภชนาการ เครือข่ายปกป้องทางสังคม และการลดความเสี่ยงต่อภัยพิบัติคือแนวทางที่สำคัญในการสร้างระบบเศรษฐกิจที่ครอบคลุมและยืดหยุ่น ซึ่งสามารถบรรเทาผลกระทบที่ร้ายแรงที่สุดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้

การแก้ไขปัญหาด้วยวิธีการธรรมชาติคือแนวทางที่มีความสำคัญเช่นกัน วิธีการเหล่านี้ช่วยแก้ไขปัญหาความท้าทายทางสังคม เช่น การขาดแคลนโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญสำหรับเด็ก พร้อมทั้งช่วยปกป้อง บริหารจัดการ และฟื้นฟูระบบนิเวศและความหลากหลายทางชีวภาพ วิธีการเหล่านี้ช่วยสนับสนุนเป้าหมายทั้งในด้านการบรรเทาผลกระทบและการปรับตัว และก่อประโยชน์ทั้งในด้านสังคม เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม ตัวอย่างเช่น การฟื้นฟูพื้นที่ชุ่มน้ำ ป่าชายเลน และแนวปะการัง เพื่อช่วยป้องกันการกัดเซาะชายฝั่งเนื่องจากระดับน้ำทะเลที่สูงขึ้น ซึ่งนอกจากจะช่วยลดความสูงและความแรงของคลื่นในระหว่างที่เกิดพายุแล้ว ยังมีประโยชน์ในการกักเก็บก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์และการปรับปรุงคุณภาพน้ำและการอนุรักษ์สิ่งมีชีวิต รวมทั้งยังมีผลเชิงบวกต่อการท่องเที่ยวและการพักผ่อนหย่อนใจ อีกตัวอย่างหนึ่งคือการปลูก

ต้นไม้บนหลังคา การทำสวนรับน้ำฝน และการปลูกต้นไม้เพื่อให้ร่มเงาในเขตเมือง ซึ่งช่วยลดผลกระทบของอากาศร้อนและช่วยลดอุณหภูมิภายในอาคาร (ช่วยลดอุณหภูมิเฉลี่ยในเขตเมืองได้ถึง 2 องศาเซลเซียส) พร้อมทั้งช่วยลดและควบคุมภาวะน้ำล้นและน้ำท่วมในช่วงที่มีฝนตกหนัก (ช่วยรับและปล่อยน้ำแบบค่อยเป็นค่อยไปในสถานการณ์น้ำท่วมฉับพลัน) และช่วยปรับปรุงคุณภาพน้ำและลดมลพิษในอากาศ

เรายังมีความหวัง เพราะเราไม่ได้มีเพียงรัฐบาล แต่ยังมีภาคธุรกิจและชุมชนที่กำลังมีบทบาทนำในการออกแบบห่วงโซ่การผลิตและการประกอบธุรกิจเพื่อลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกไปพร้อมกับ การเพิ่มประสิทธิภาพและผลกำไร การเปลี่ยนแปลงวิธีการผลิตและการบริโภคสามารถช่วยลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้เช่นกัน โดยคนจำนวนมากกำลังเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมบริโภคไปสู่ผลิตภัณฑ์ที่มาจากพืชมากขึ้น ซึ่งไม่เพียงแต่ช่วยส่งเสริมสุขภาพ แต่ยังส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมอีกด้วย เมื่อเปรียบเทียบกับ การบริโภคเนื้อและผลิตภัณฑ์จากนม

หนึ่งในเหตุผลสำคัญที่ทำให้เรายังมีความหวังคือพลังของเด็กและเยาวชน ในหลายปีที่ผ่านมา เด็กและเยาวชนได้ออกมาเดินขบวนเรียกร้องให้มีการดำเนินการเพื่อแก้ไขปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยแม้แต่ในช่วงการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 พวกเขาก็ยังจัดกิจกรรมรณรงค์อย่างต่อเนื่องในรูปแบบออนไลน์ พวกเขาพัฒนาตัวเองให้พร้อมรับความท้าทายทั้งยังเรียกร้องให้โลกตระหนักว่าการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศคือความท้าทายต่อสิทธิมนุษยชนของคนในยุคปัจจุบัน พวกเขาแสดงให้เห็นว่าพวกเขามีความรู้สึกไม่พอใจเพียงใดต่อความไม่เป็นธรรมระหว่างคนในรุ่นต่าง ๆ พร้อมทั้งแสดงให้เห็นความกล้าหาญและความพร้อมที่จะทำหายนะที่เป็นอยู่และมีบทบาทในการแก้ไขวิกฤตสภาพภูมิอากาศในฐานะผู้มีส่วนได้เสียโดยตรง

เด็กไม่มีความกลัว และไม่ควรมีความกลัว ในการเรียกร้องให้ผู้ใหญ่พยายามทำทุกทางที่ทำได้เพื่อปกป้องบ้านในอนาคตของพวกเขา อย่างไรก็ตาม แม้เด็กและเยาวชนเหล่านี้จะเป็นผู้นำและผู้สร้างนวัตกรรมที่จำเป็นต่อการปกป้องโลกใบนี้ในอนาคต แต่มันก็อาจสายเกินไปหากเรามัวรอให้ถึงวันนั้น ดังนั้น การเริ่มลงมือทำในวันนี้จึงมีความสำคัญ อย่างน้อยก็เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการจลาจลของพวกเขากลายเป็นสิ่งที่เป็นไปได้ และเพื่อให้พวกเขาได้มีโอกาสมากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้

นิการา กัว 2563

© UNICEF/UN0372370/Ocon/AFP-Services

การรับฟังและตอบสนองต่อมุมมองของเด็กและเยาวชนทุกคนในเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศมีความสำคัญ

ผู้มีอำนาจตัดสินใจต้องทำงานให้หนักขึ้นเพื่อนำมุมมองและประสบการณ์ของเด็กและเยาวชนเข้ามาประกอบการกำหนดนโยบายเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและกระบวนการที่เกี่ยวข้อง มิเช่นนั้น จะเป็นการบั่นทอนไม่เพียงสิทธิในการได้รับการรับฟังและการมีส่วนร่วมของพวกเขาเท่านั้น แต่รวมถึงประสิทธิภาพความเข้มแข็ง และพลังของนโยบายในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศด้วย หากเด็กและเยาวชนได้รับการรับฟัง นโยบายจะมีการเปลี่ยนแปลงไม่เพียงในระดับของความทะเยอทะยาน แต่ยังรวมถึงขอบเขตและลักษณะของเป้าหมายด้วย โดยจะสามารถตอบสนองความต้องการและความมุ่งหวังของเด็กได้ดีกว่า การมีส่วนร่วมและการมีผู้แทนของเด็กมีความสำคัญต่อการพัฒนาสมรรถนะและศักยภาพของพวกเขาในการตอบสนองและปรับตัวต่อผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เด็กควรได้รับการรับฟังและการสนับสนุนทรัพยากรที่พวกเขาต้องการในการจัดการปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในอนาคต พวกเขาไม่ควรถูกแย่งทรัพยากรในอนาคตไปด้วยสิ่งที่เราเลือกทำในปัจจุบัน

ผู้มีอำนาจตัดสินใจต้องตอบสนองข้อห่วงกังวลของเด็กและเยาวชน ไม่ใช่แค่ด้วยคำพูด หรือการปฏิสัมพันธ์ในเชิงสัญลักษณ์ แต่ด้วยความจริงใจและความพยายามที่สอดคล้องกับขนาดของปัญหาที่เรากำลังพยายามแก้ไข การตอบสนองอย่างเหมาะสมต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศต้องการการตัดสินใจที่เด็ดขาดและการเปลี่ยนแปลงในระบบเศรษฐกิจทั้งหมด โดยเกี่ยวข้องกับ การตัดสินใจว่าเราจะวัดความก้าวหน้าอย่างไร และจะทำให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนรับผิดชอบอย่างไร เพราะเราต้องส่งต่อโลกที่อยู่อาศัยได้ให้แก่เด็กและเยาวชนบนพื้นฐานของตัวแบบทางเศรษฐกิจที่ยั่งยืน

โรคโควิด-19 ทำให้ความท้าทายมีมิติซับซ้อนขึ้น แต่กระบวนการฟื้นฟูก็เป็นโอกาสในการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่จำเป็นให้เกิดขึ้น

โรคโควิด-19 แสดงให้เห็นรากลึกของปัญหาหากเราไม่รับฟังสิ่งที่วิทยาศาสตร์กำลังบอกเราและดำเนินการอย่างเร่งด่วนเพื่อจัดการวิกฤติในระดับโลกที่กำลังเกิดขึ้น มันทำให้เราได้เห็นความไม่เท่าเทียมทั้งในระดับระหว่างประเทศและภายในประเทศ โดยกลุ่มที่เปราะบางที่สุดมักถูกทำให้ยิ่งถดถอยเข้าไปในความยากจน เนื่องจากปัจจัยความเสี่ยงที่หลากหลาย เช่น การเข้าถึงวัคซีน ซึ่งทำให้พวกเขาตกอยู่ในวงจรอุบาทว์ที่ยากจะหลุดพ้นไปได้

แต่วิกฤติครั้งนี้ก็เป็นโอกาสที่เราจะได้เปลี่ยนแปลงโลกใหม่ให้เหมาะสมสำหรับเด็ก มันสอนให้เราเห็นความจำเป็นที่ต้องทำความเข้าใจทั้งขนาดและขอบเขตของความเปราะบางของเด็กเพื่อกำหนดวิธีการแก้ไขปัญหาที่สอดคล้องกับความเป็นจริงและสามารถขยายผลหรือปรับใช้ได้ ในบริบทที่หลากหลาย และในสถานที่ที่ได้รับผลกระทบแตกต่างกัน เราสามารถใช้ประโยชน์จากโอกาสดังกล่าวในการจัดการปัญหาการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศซึ่งมักถูกละเลยไปพร้อมกับการตอบสนองและฟื้นฟูจากสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 เนื่องจากสำหรับเด็กแล้ว

การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมสำหรับเด็กต้องการการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในด้านต่าง ๆ ดังนี้

- การเพิ่มการลงทุนเพื่อสร้างความสามารถในการปรับตัวและความยืดหยุ่นต่อสภาพภูมิอากาศให้แก่บริการที่สำคัญสำหรับเด็ก เพื่อปกป้องเด็ก ชุมชน และกลุ่มที่เปราะบางที่สุดจากผลกระทบที่เลวร้ายที่สุดจากสภาพภูมิอากาศที่กำลังเปลี่ยนแปลง บริการสำคัญที่ต้องมีการปรับตัว ได้แก่ ระบบน้ำ สุขาภิบาล และสุขอนามัย บริการสุขภาพ และการศึกษา

- การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อหลีกเลี่ยงผลกระทบที่เลวร้ายที่สุดของวิกฤติสภาพภูมิอากาศ เราต้องดำเนินการอย่างรอบด้านและเร่งด่วน โดยประเทศต่าง ๆ ต้องลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกลงอย่างน้อยร้อยละ 45 ของปริมาณการปล่อยก๊าซเมื่อปี 2553 ภายในปี 2573 เพื่อไม่ให้อุณหภูมิโลกเพิ่มขึ้นเกินกว่า 1.5 องศาเซลเซียส
- การให้การศึกษาเกี่ยวกับสภาพภูมิอากาศและการพัฒนาทักษะสีเขียวให้แก่เด็ก เพื่อให้พวกเขามีความสามารถในการปรับตัวและความพร้อมต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยที่เด็กและเยาวชนจะต้องเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงของวิกฤติสภาพภูมิอากาศและความไม่มั่นคงด้านน้ำทั้งที่พวกเขาไม่ได้มีส่วนทำให้มันเกิดขึ้น เราจึงมีหน้าที่ต่อเด็กและคนรุ่นต่อ ๆ ไปในอนาคต
- การให้เยาวชนได้มีส่วนร่วมในการเจรจาและการตัดสินใจในระดับประเทศ ภูมิภาค และระดับระหว่างประเทศ ซึ่งรวมถึงในการประชุม COP26 เด็กและเยาวชนต้องมีส่วนร่วมในทุกการตัดสินใจที่เกี่ยวข้องกับสภาพภูมิอากาศ
- การทำให้กระบวนการฟื้นฟูจากการแพร่ระบาดของโรคโควิด-19 มีความใส่ใจต่อสิ่งแวดล้อม ใช้คาร์บอนต่ำ และครอบคลุม เพื่อไม่ให้เป็นการบั่นทอนสมรรถนะของคนรุ่นต่อไปในการจัดการและตอบสนองต่อวิกฤติสภาพภูมิอากาศในอนาคต

เพื่อเร่งรัดการดำเนินการจัดการปัญหาสิ่งแวดล้อมและสภาพภูมิอากาศ เราต้องให้ความสำคัญกับการตอบสนองความต้องการของเด็กในกลุ่มเสี่ยงที่สุดต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มันถึงเวลาแล้วที่เราต้องให้เด็กและเยาวชนทุกคนได้มีทรัพยากรที่พวกเขาต้องการและพัฒนาให้พวกเขาเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อให้พวกเขามีโอกาสมากที่สุดในการจัดการวิกฤติที่เราเป็นผู้สร้างขึ้น

เด็กทุกคนควรจะได้อยู่ในโลกที่อยู่อาศัยได้

เสียงของเยาวชน: Taasin บังกลาเทศ

ตอนเป็นเด็ก ผมเคยไปเยี่ยมบ้านของปู่ในชนบทซึ่งอยู่ใกล้แม่น้ำ ผมรู้สึกว่ามีน้ำขยายกว้างขึ้นเรื่อย ๆ จนทำให้ผมเริ่มคิดว่าคนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่มีการกัดเซาะของตลิ่งแม่น้ำซึ่งเป็นผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศจะอยู่รอดได้อย่างไร หลังจากนั้นในวันหนึ่ง ผมได้อ่านบทความในหนังสือพิมพ์เกี่ยวกับภัยจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศทำให้ผมเริ่มมีความกังวล

ตอนผมอายุ 12 ปี ผมเริ่มทำวารสารสำหรับเด็กชื่อ Lal Sabuj ซึ่งเผยแพร่เป็นประจำทุกเดือน และมีเด็กหลากหลายวัยส่งรายงานหรือบทความที่สร้างสรรค์เกี่ยวกับปัญหาของพวกเขาพร้อมทั้งวิธีการแก้ไขมาลงพิมพ์ในวารสารดังกล่าว ในทุกต้นเดือนพวกเขาเฟิร์มที่จะได้อ่านวารสาร Lal Sabuj ความสนใจของพวกเขาคือแรงบันดาลใจสำหรับผม

ในปี 2558 ผมได้ก่อตั้งองค์กรเยาวชนชื่อ Lal Sabuj Society ปัจจุบันผมกำลังสร้างโอกาสให้คนอื่น โดยเฉพาะเด็กที่มีความเสี่ยงจากผลกระทบของการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศในบริเวณชายฝั่งให้ได้เรียนรู้งานด้านสื่อสารมวลชน ซึ่งทำให้พวกเขาสามารถบอกเล่าสถานการณ์ของพวกเขาให้โลกรับรู้ได้โดยตรง โดยหลายคนเติบโตขึ้นและมีความสนใจที่จะทำงานในด้านสื่อสารมวลชน

ปัจจุบันมีเด็กและเยาวชน 400 คนทั่วบังกลาเทศที่กำลังทำงานกับผมในด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เราช่วยกันทำความสะอาดสถานที่ต่าง ๆ เช่น ลำคลองและสถานที่ท่องเที่ยว และแยกขยะพลาสติกที่นำกลับมาใช้ใหม่ได้เพื่อนำไปขาย และนำเงินที่ได้รับไปใช้ในการปลูกต้นไม้ นอกจากนี้ เรายังกระตุ้นให้มีการรีไซเคิลพลาสติกด้วยการจัดกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การแข่งขันและมอบรางวัลในรูปแบบออนไลน์

เราต้องการนักกิจกรรมรุ่นเยาว์เพื่อทำให้โลกใบนี้สวยงามขึ้น ผมอยากให้เยาวชนทุกคนมีส่วนร่วมและมีความรับผิดชอบให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้ ทั้งการเคลื่อนไหวในประเด็นการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศหรือประเด็นอื่น ๆ ที่เกิดขึ้นในประเทศของคุณ อย่าคิดว่าคุณยังเด็กเกินไปขอให้คุณเทรตาเป็นตัวอย่าง

บทบาทของเยาวชนมีความสำคัญที่สุดทั้งต่อปัจจุบันและอนาคตของโลก ผมอยากบอกเยาวชนทุกคนว่า ให้เริ่มลงมือทำในวันนี้ไม่ว่าคุณจะอยู่ที่ใด เพราะมันถึงเวลาของเราแล้ว

บังกลาเทศ 2563

© UNICEF/UNI351915/Chakma

สำหรับเด็กทุกคน

ไม่ว่าเธอจะเป็นใคร
ไม่ว่าเขาจะอยู่ที่ไหน
เด็กทุกคนควรได้ใช้ชีวิตในวัยเด็ก
อนาคต
โอกาสที่เท่าเทียม
นี่คือเหตุผลของภารกิจของยูนิเซฟ
สำหรับเด็กทุกคน
เราทำงานอยู่ตลอดเวลา
ในกว่า 190 ประเทศและดินแดน
เพื่อเข้าถึงกลุ่มที่เข้าถึงได้ยากที่สุด
กลุ่มที่อยู่ห่างไกลจากความช่วยเหลือใด ๆ
กลุ่มที่ถูกละเลยที่สุด
นี่คือเหตุผลที่เราจะยืนหยัดต่อไป
และไม่เคยท้อถอย

© United Nations Children's Fund (UNICEF)
August 2021

จัดพิมพ์โดยยูนิเซฟ
Division of Communication
3 United Nations Plaza
New York, NY 10017, USA

อีเมล: pubdoc@unicef.org

เว็บไซต์: www.unicef.org

การอ้างอิง: วิกิตำนาวิกิพีเดียคือวิกิตำนาวิกิพีเดียเด็ก:
ดัชนีความเสี่ยงต่อสภาพภูมิอากาศของเด็ก,
นิวยอร์ก: ยูนิเซฟ, 2564

ISBN: 978-92-806-5277-2